

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!“

Jen svorným Bůh požehnává.“
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (708) 656-1050

Cena \$ 1.50

Address service requested

Roč. (Vol.) XXV - Číslo (No 15)

SATURDAY JULY 22, 2000 (Sobota 22. 7. 2000)

Johann Sebastian Bach

*jeho hudební oběť Bohu Nejvyššímu
a vznešený dar bližním...*

George Duhamel

k 250. výročí skladatelova úmrtí

"Vracím se k Johannu Sebastianu Bachovi a prohlašuji důrazně, že tento skladatel, podle mého názoru skladatel ze všech největší, dal lidstvu věnem podněty tak krásné, tak rozmanité a tak četné, že se nemusíme bát, že kdy překypí ty nádherné vázy, nalejeme-li do nich svou duší," Georges Duhamel (Francouzský lékař a spisovatel ve své knize "Hudba utěšitelka")

Dne 28. července L.P. 2000 si připomeneme celý kulturní svět významné výročí. Uplyne totiž plných 250 let od úmrtí jednoho z největších hudebních géníů, jakého se kdy lidstvu dostalo. J.S. Bach zemřel 28. července 1750 v Lipsku, kde strávil posledních 27 let svého, po všech stránkách plodného života.

Nebude jistě na škodu, když si oživíme některé životní údaje J.S.Bacha, o němž se v éře socialismu v naší vlasti příliš nemluvalo. "V době energického, radostně rozmáchlého budování zněly Bachovy skladby méně často," konstatoval Tomislav Volek v doslovu k "Malé kronice Anny Magdaleny Bachové", která ja-

kýmsi omylem či zázrakem vyšla znovu v roce 1956 v Praze.

O této kouzelné knížce bych se rád zmínil podrobněji. Byl to můj první dosažitelný zdroj informací o životě a díle J.S.Bacha. "Malá kronika A.M. Bachové", byla vydána v Topičových "Bílých knihách" někdy koncem třicátých let. Bachův lidský a umělecký profil je tu portretován s oddaností ženy prosté a ušlechtilé, jejíž obdiv a láska k jejímu manželovi jsou téměř idylické. Po desítkách let jsem se dočetl k překvapivému poznání, že autorkou tohoto literárního skvostu není Anna Magdalena Bachová, ale téměř úplně neznámá anglická autorka Esther Hallam Meynell. Toto pozdní zjištění nezměnilo nic na mém příznivém dojmu z J.S.Bacha – starostlivého otce, laskavého manžela a přísného učitele. Hlavně člověka zbožného, nesmírně nadaného a pracovitého. Za takové seznámení vděčím tedy paní Esther Meynellové a za další a hlubší poznání pak Georges Duhamelovi a Albertu Schweitzerovi, jehož životopis J.S.Bacha pokládám za

nádhernou apotheozu, kterou si Bach plně zasloužil.

Můj obdiv a lásku k Bachově hudbě vyvolalo však vlastní poznání díla Johanna Sebastianiana, od první skladby na seznámení, kterou byla Toccata a fuga d-moll (BWV 525), stejně jako asi pro většinu milovníků Bachovy hudby, až po vrchol Bachovy duchovní hudby – Pašijím podle sv. Matouše. Ty jsou obecně uznávány za absolutní skvost po stránce technické, emocionální a liturgické; je to největší hudební dílo svého druhu, jaké kdy bylo napsáno. Matoušovy pašije jsou hluboce dojemnou kombinací radosti a smutku, jež dosahují nejvyšších výšin schopnosti citového vyjádření. Toto Bachovo veledílo bylo poprvé provedeno v kostele sv. Tomáše v Lipsku, na Velký pátek 15.dubna 1729.

Vraťme se však k základním informacím o Bachově životě, jak je uvádějí dějiny hudby a jiné naučné zdroje. Johann Sebastian Bach se narodil dne 21. března 1685 v saském Eisenachu. Sluší se podotknout, že v téže roce se narodili i další velcí hudební skladatelé – Georg Friedrich Händel a Dome-

Portrét Johanna Sebastianiana Bacha

nico Scarlatti. Byl to úrodný rok na velké muzikanty. Johann Sebastian pocházel z hudebního rodu, jehož tradice sahala šest generací zpět a jméno Bach se stalo takřka synonymem slova – Musik. Jeho předkové přišli do Německa údajně z Bratislavy. Johann Sebastian osiřel v útlém věku a byl vychován svým starším bratrem v Ohrdrufu. Anna Magdalena, ústy Esther Meynellové, k tomu říká:

"Narodil se v Eisenachu a mně připadalo vždycky významným, že spatřil světlo světa v březnu, tedy postní době, neboť pro půst a pašijový týden napsal svá největší díla, Matoušovy a Janovy pašije, díla, která nejsilněji vzrušila jeho hlu-

bokou duši. Vstoupila jsem jednou nenadále do pokoje právě, když psal altové sólo "Ach Golgota" v Matoušových pašijích. Jak mne vzrušilo, když jsem viděla jeho obličej, jinak tak klidný a svěže červený, úplně popelavý a zaplavený slzami! Nezpazoroval mne, vykradla jsem se tiše zase ven, usedla jsem venku před jeho dveřmi na schody a plakala jsem take... Pudilo mne to, abych vešla k němu a položila své paže okolo jeho krku, ale netroufala jsem si. Bylo něco v jeho pohledu, co mne naplnilo bázní a úctou. Nikdy se nedověděl, že jsem ho jednou spatřila v tvůrčí bolesti, a ještě dnes mám z toho radost, neboť to Pokračování na str.6

Sloupek informací

Mexiko se dává na cestu k dokonalejší demokracii.

V Zimbabwe si Mugabe dále podržuje svou diktátorskou vládní moc.

Spojené státy naléhají na Izrael, aby zrušil svou smlouvu s Čínou o prodeji vojenských letadel.

V Indii už žije plný jeden bilion obyvatel.

Mexičtí voliči už nejsou nuceni dávat své hlasy autoritářské vládnoucí straně jako to museli činit po Mexické revoluci v roce 1929.

Město Mexiko – Dne 2.července se v Mexiku konaly plně demokratické volby nového prezidenta, při kterých poprvé v posledních 71 letech zvítězila jiná politická strana než Institucionální strana revoluce PRI, která od roku 1929 až dosud bez přestání držela v zemi vládu. Tentokrát poprvé zvítězila Národní strana akce PAN. Po roce 1929, kdy byla provedena Mexická revoluce, vládní moc vždycky držela strana PRI a voliči byli povinni pro ni

vždycky hlasovat; jinak jim bylo vyhrožováno. V posledních deseti letech se však mexičtí prezidenti snažili ve své zemi postupně provádět demokratizaci; zejména to činil poslední mexický prezident, dnes 58 letý Ernesto Zedillo, za jehož vlády bylo Mexiko opravdu zmodernizováno politicky i ekonomicky. Byly tam provedeny reformy ekonomiky svobodného trhu. Jeho vládě byla pouze vytýkána její korupce.

Mnozí Mexikáni nyní dali své voličské hlasy „na zkoušku“ straně PAN a jejímu prezidentskému kandidátu Vincente Foxovi, který ačkoliv sám nemá žádnou vládní a politickou zkušenost,

slíbil zvýšení ekonomického rozvoje, pokračování v tržních reformách, utváření nových pracovních míst a snížení rozdílů mezi bohatými a chudými. Protože studoval podnikatelství na univerzitě Harvard v USA, mluví dokonale anglicky. Spojené státy od něho také očekávají větší spolupráci v boji proti omamným drogám a proti ilegální migraci Mexikánů do Spojených států. V USA žije 7.3 milionu Mexikánů, z nichž pouze 4.8 milionu jsou legální rezidenti. Mexikáni, žijící ve Spojených státech, posílají do Mexika svým rodinám celkem asi 4 biliony dolarů ročně. Fox také slíbil zvýšení vládních výdajů na školní výchovu. Prý také asi poskytne výpomoc vlády katolickým školám. Vláda strany PRI byla od roku 1929 velmi nepřátelská katolické církvi. Fox prý je horlivým katolíkem a asi zakáže v Mexiku poskytování umělých antikoncepčních prostředků. Provádění potratů tam není dovoleno.

Mexičtí voliči, jichž je 59 milionů (z celkového počtu 97 milionů obyvatel) se tentokrát ve velké většině dostavili k volbám. Cizí pozorovatelé, jichž bylo 860, včetně dřívějšího US prezidenta Jimmyho Cartera, dosvědčili, že prý při těchto volbách tam „celkem nedošlo k žádným incidentům“ a že tam prakticky nebylo možno provádět volební podvody. Francisco Labastida, kandidát strany PRI, brzo po volbách, když bylo zřejmé vítězství Foxe, ujistil, že „výsledky těchto voleb přijímá s plnou důvěrou“. V hlavním městě Mexiku hned po oznámení vítězství Vincente Foxa se mnozí lidé vyhnuli do ulic a přijali tento volební výsledek s velkým nadšením; svou radost projevovali troubením aut, nošením praporů a zpěvem. Někteří političtí analytisté však připomínají, že Fox, protože není členem strany PRI, tedy nemá žádnou vládní zkušenost.

Mugabe už dříve zavedl ústavní doplněk, podle kterého si sám může zvýšit počet jemu příznivých členů parlamentu.

Harare – V Zimbabwe v jihovýchodní Africe už 20 let diktátorsky vládne dnes už 76 letý Robert Mugabe, který jako prezident své země měl v parlamentě o 120 členech všechny, kromě tří, příslušníky své politické strany ZANU-PF (Africká vlastenecká fronta národní jednoty v Zimbabwe). Nyní 24. a 25.června se tam konaly nové volby do parlamentu, kterých se tentokrát také zúčastnila opoziční strana MDC (Hnutí pro zavedení demokracie), jejímž předsedou je Morgan Tsvangirai. V době Mugabeho prezidentství se tamní ekonomika silně zhoršila do té míry, že se Zimbabwe stala jednou z nechudších zemí světa. Podle zprávy organizace Amnesty International se tamní vláda dopouštěla hrubé korupce a její členové si pro sebe vyhrazovali vládní příjmy, nezaměstnanost tam dosahovala výše až 50 procent, ceny potravin rychle stoupaly, elektrický proud byl stále vypínán, cesty byly sešlé a školní vyučování bylo příliš drahé, takže velká většina rodin tam své děti nemohla do škol posílat. Morgan, který pouze mohl vystudovat vyšší školu, pak pracoval jako důlní zaměstnanec a později jako důlní dílovedoucí, asi před rokem založil zmíněnou opoziční stranu a slíbil své úsilí o demokratizaci Zimbabwe a zlepšení životní úrovně tamního obyvatelstva. V předvolební kampani však Mugabe, s pomocí své policie a ministerstva národní bezpečnosti, s hrozbami a násilím, vybízel své voliče, aby volili pro jeho stranu. Prý bylo zabito 20 voličů, kteří příliš hlasitě odmítali pro stranu Mugabeho volit. Někteří obyvatelé si také byli vědomi Morganovy politické nezkušenosti a proto dali své hlasy straně Mugabeho. Dne 27.června pak byly oz-

námeny výsledky voleb do parlamentu; Mugabeho strana obdržela 62 parlamentních míst, zatím co Morganova strana jich obdržela jen 57. Kromě toho, podle ústavního doplnku z roku 1987, utvořeného na Mugabeho rozkaz, Mugabe nyní bude moci jmenovat 30 dalších členů parlamentu, který tedy bude nyní mít 150 členů. Mugabe slíbil, že nebude jmenovat žádné nové členy parlamentu z opoziční strany; v novém parlamentě tedy jeho strana bude mít 92 členů a Morganova jich tam bude mít pouze 57. Jiná opoziční strana tam bude mít pouze jednoho člena. Tak Mugabe až do konce své prezidentské funkce v roce 2002 bude mít v parlamentě dále velkou většinu. Nikdo neví, jaká bude v Zimbabwe nyní situace, protože někteří cizí i domácí političtí pozorovatelé se domnívají, že nyní také asi někteří poslanci ze strany ZANU-PF nebudou váhat dávat své hlasy opoziční straně MDC, jejíž předseda Morgan sliboval politické a ekonomické reformy. Mugabe také stále vyvlastňuje farmy, vlastněné bělochy, a předává je černochům, nezkušeným ve vedení zemědělských podniků, čímž utrpí celá země. I toho se někteří pozorovatelé obávají.

Čína by prý mohla užít izraelských letadel k útoku na Taiwan a na americké síly v tamní mořské úžině.

Jeruzalém – Spojené státy jsou už od roku 1996 ve sporu s Izraelem, který chce prodat Číně svých osm letadel typu „Phalcon“ za dva biliony dolarů. Jde o „vzrovná letadla“, užívající radarového zařízení pro pozorování pohybu vzdálených cizích letadel jakož i cizích sdělovacích prostředků. Ke zhotovení těchto radarových letadel Izrael použil své technologie, podobné technologii amerického radarového letadla AWACS; touto technologií vybavil ruská letadla typu Iľjušin-76.

HLAS NÁRODA (VOICE OF THE NATION) (USPS 291-621)

Čtrnáctidenník, věnovaný zájmům našich krajanů všech generací na americkém kontinentu, všem lidem dobré vůle, kteří mají zájem číst Boží slovo v české řeči a zajímají se o dění v rodné zemi svých předků i v různých koutech světa, kde si naši lidé rozvítí zlobou časů, vybudovali nové domovy.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU VYDÁVÁ KAŽDOU DRUHOU SOBOTU:

„VELEHRAD“ ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED BI-WEEKLY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2340 So. 61st Ave. CICERO, IL 60804
Telefon: (708) 656-1056
(708) 656-1074
FAX: (708) 656-1090

EDITORS: Fr. Vojtěch VIT O.S.B. and Fr. Dušan HLADÍK
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL 60804
PERIODICAL POSTAGE PAID AT Chicago, IL

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: IN US Per Year \$35
To CANADA Per Year US \$38
Overseas Per Year \$40

BY AIR MAIL: \$11 plus 1.35 each air stamps

Právní poradce a zástupce: George T. Drost, 11 South Duntan Ave.
Arlington Heights, IL 60005-1475, Tel. (847) 577-2227

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

July 22, 2000 - Vol. XXV, No. 15

První tato zmodernizovaná letadla mají být předána Číně v roce 2001. Už dříve Izrael pomohl Číně zlepšit její tanky ruské výroby a zhotovit její nová bojová letadla typu F-10, vyzbrojená dálkovými střelami izraelské výroby. Prodejem výrobků svého leteckého průmyslu Číně a jiným zemím je Izrael schopen vydělat 1,6 bilionu dolarů ročně. Spojené státy se obávají, že prodejem Číně letadel typu Phalcon Čína bude schopna ohrozit Taiwan a také americké vojenské síly, umístěné v Taiwanské úžině. Někteří američtí kongresníci hrozí, že Spojené státy přestanou poskytovat Izraeli svou roční finanční výpomoc ve výši tři bilionů dolarů v případě, že Izrael tento zamýšlený prodej svých letadel Phalcon Číně uskuteční. Zrušení této smlouvy s Čínou by však prý bylo velmi škodlivé pro izraelský letový průmysl, který by byl donucen propustit z práce 14 tisíc specializovaných zaměstnanců. Spojené státy by pak byly nuceny poskytnout Izraeli příslušné peněžní odškodné. Nevylučuje se však možnost, že nakonec Izrael zruší tuto smlouvu o poskytnutí svých radarových letadel Phalcon Číně.

V Camp David Izrael a Palestinci mají s pomocí prezidenta Clintona dospět aspoň k počáteční mírové dohodě.

Washington – Prezident Clinton oznámil 5.července, že od 11.července se bude v Camp David konat vrcholná konference mezi Izraelem a Palestinci, symbolicky podobná vrcholné konferenci, kterou tam v roce 1978 vedli tehdejší US prezident Jim Carter, egyptský prezident Anwar Sadat a izraelský ministerský předseda Menachem Begin. Tato konference nakonec vedla k uzavření trvalého míru mezi Izraelem a Egyptem. Prezident Clinton chce předsedat při podobné konferenci mezi izraelským ministerským předsedou Ehu-

dem Barakem a palestinským předsedou Jaserem Arafatem, aby se dopělo k uzavření aspoň počáteční mírové dohody mezi Izraelem a Palestinci, ačkoliv to je svrchovaně nesnadné v krátké době před skončením Clintonovy prezidentské funkce v lednu 2001. O velmi nesnadných záležitostech se bude mezi Izraelem a Palestinci jednat teprve později, například o hranicích budoucího Palestinského státu, o osudu židovských usedlíků v Předjordání, o návratu palestinských uprchlíků a o budoucnosti Jeruzaléma. Barakovi bylo například doporučeno, aby předal Palestincům část „Velkého Jeruzaléma“ neboli jeho předměstí Abu Dis, aby Palestincům byla předána omezená kontrola arabských vztyčení palestinské vlajky nad jeruzalémskou mešitou Al Aqsa. Barak prý ze své strany oznámil, že nikdy nedovolí návrat do Izraele všech arabských uprchlíků, jichž jsou nyní 4 miliony, nýbrž pouze by se mohli vrátit do Izraele desetitisíce uprchlíků, jejichž rodiny tam dosud žijí; nebyly by jim však vráceny jejich dřívější domy. Museli by získat mezinárodní výpomoc. Palestinský stát prý nebude mít žádnou armádu a žádné vojenské letectvo a Izrael si podrží „bezpečnostní zónu“ v údolí řeky Jordánu. Palestinci však žádají vrácení celého území Gázy a Předjordánie, obsazeného po válce v roce 1967, což Izrael v žádném případě nechce uskutečnit. Barak by byl ochoten vrátit Palestincům 85% území Předjordánie. Arafat prý nemá velkou důvěru v úspěch tohoto vr-

cholného vyjednávání v Camp David a dne 13.září chce vyhlásit existenci Palestinského státu. V Jeruzalémě izraelský ministr vnitra Natan Šaransky, když uslyšel zprávu o nové vrcholné schůzi v Camp David, rozložený se ihned zřekl své ministerské funkce a opustil izraelskou vládní koalici. V Jeruzalémě davy Izraelitů protestovaly proti požadavkům prezidenta Clintona konat vrcholnou schůzi v Camp David.

Dne 9.července Barakovu vládní koalici opustily tři menší strany, ultraorthodoxní strana Shas, mající v Knessetu 17 míst, a dvě pravicové strany, z obavy, že Barak učiní Palestincům příliš velké ústupky. Nyní v Knessetu o 120 členech bude mít Barakova koalice pouze 42 poslanců, oproti většině 68, kterou tam držela až do dne 9.července. Dne 10.července večer Knesset měl odhlasovat, zda chová vůči Barakovi svou důvěru. Barak řekl, že považuje za úkol své vlády zajistit bezpečnost Izraele, což on, jako bývalý generál, zná lépe než jeho političtí protivníci. Tuto bezpečnost se bude snažit zajistit i v případě, že Knesset mu vyjádří svou nedůvěru. Poněkud zpožděně poletí do Washingtonu, aby se tam zúčastnil plánované vrcholné schůze, která má začít 11.července a má trvat asi 8 dnů. Ministr zahraničí David Levy odmítl doprovázet Baraka do Washingtonu. Proti všemu očekávání izraelský parlament odhlasoval svou důvěru v ministerského předsedu Baraka, který pak ihned odletěl do Washingtonu. Prezident Clinton, izraelský ministerský před-

seda Barak a předseda Palestinců Arafat začali ihned 11.července spolu vyjednávat v Camp David. Podle zprávy z 12.července se Izrael rozhodl zrušit svou smlouvu o prodeji radarových letadel Číně, aby nebyl ohrožen úspěch jednání o míru v Camp David.

V Indii a jiných zemích bude nutno uvažovat o řešení problému příliš rychlého vzrůstu počtu obyvatel, což je nepříznivé pro tamní sociální rozvoj.

New Delhi – V této poslední době v Indii počet obyvatel dosáhl výše jednoho bilionu; v posledních padesáti letech se počet tamního obyvatelstva ztrojnásobil. Nyní tam každým rokem přibude dalších 15 milionů lidí. Čeká se, že v roce 2045 počet indického obyvatelstva bude mít stejnou výši jakou bude mít počet obyvatelstva v Číně, jejíž územní rozloha je třikrát větší než je rozloha Indie. Ve světě bylo na začátku 20.století 2 biliony obyvatel; na konci téhož století jejich počet vzrostl na 6 bilionů. Na začátku téhož století v Indii, Pákistánu a Bangladéši, které tehdy tvořily společně jedinou britskou kolonii žilo 200 milionů lidí. Obyvatelstva samotné Indie na konci století byl sedminásobek jejího obyvatelstva na začátku téhož století. V Delhi žilo

v roce 1917 celkem 700 tisíc obyvatel; dnes jich tam žije více než 13 milionů. Prý kvůli tomuto příliš rychlému vzrůstu indického obyvatelstva se indický subkontinent stal jednou z nejvíce zastoňovaných částí světa. Hlavní problémy Indie jsou dnes chudoba, negramotnost, přeplnění v dopravě, znečištění přírodního prostředí, ekonomická a sociální zastoňalost. Infrastruktura často se nerozvíjí dostatečně, aby vyhovovala potřebám rostoucího počtu obyvatel. Nakonec tam nebudou existovat potřebné zásoby vody, potravin, elektřiny a jiných potřeb. Čeká se například, že za 50 let nebude v Indii dostatek pitné vody, takže na různých místech začnou obyvatelé žít umírat. Mnohé řeky jsou znečištěné a ve velkoměstech existuje silné znečištění vzduchu. Příliš mnoho lesů je tam káceno a zemědělské pozemky nebudou nakonec schopny poskytovat potřebné potraviny v dostatečném množství. Přílišná exploze obyvatelstva v indickém subkontinentu může nakonec vést k tamní velké anarchii, krizi a destabilizaci. Proto v Indii a jinde na světě bude třeba pomýšlet na praktické řešení příliš rychlého vzrůstu počtu obyvatel.

Prosíme
oznamte nám váš
změnu své adresy

Prodám

na slunné Floridě v North Miami Beach

KRÁSNÝ RODINNÝ DŮM

se 4 bytovými jednotkami.

Jeden byt 2 pokojový + 2 koupelny,
velká jídelna (19x15) a zahradní veranda.

Tři byty jednopokojové s jídelnou,
kuchyní a koupelnou.

Velká oplocená ovocná zahrada.

Dobrá investice – nízká cena.

K moři pouze 10 minut.

Měsíční příjem \$ 2000.

Prodej kvůli stáří.

Na požádání zašlu foto.

Irene M. Sterbinsky, 330. NE 119 Terr.
North Miami Beach, Florida 33161

NEW ENGLAND INN

Restaurace s českou kuchyní

6855-59 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634

For more information call
Tel. (773) 685-7155

DOBA "BĚHEM ROKU"

16. NEDĚLE »BĚHEM ROKU«

VSTUPNÍ MODLITBA — Slituj se, Bože, nad námi, svými služebníky, a ve své dobrotě v nás rozmnož dary své milosti. — Dej, ať pevní ve víře a naději — planeme láskou a věrně vytrváme — na cestě tvých příkazů. — Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků

ČTENÍ Z KNIHY PROROKA JEREMLÁŠE

(Jer 23,1-6)

Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu - praví Hospodin.

Proto praví Hospodin, Izraelův Bůh, o pastýřích, kteří pasou můj lid: Vy jste rozptýlili mé stádo a rozebali jste je, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků — praví Hospodin.

Shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem je vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí - praví Hospodin

Hle, blíží se dni - praví Hospodin - kdy vzbudím Davidovi spravedlivý výhonek, krále, který bude moudře panovat a právo a spravednost bude konat na zemi. Za jeho dnů dojde spása Juda a Izrael bude v bezpečí bydlet. Toto je jméno, kterým ho budu nazývat: »Hospodin naše spravedlnost.«

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM

(Ef 2, 13-18)

Bratři! Protože teď jste spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdáleni, stali jste se blízkými Kristovou krví.

Jen on je totiž původce pokoje mezi námi: obě dvě části spojil v jedno tím, že zbrouchal onu přehradovou stěnu, když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství, která záležela v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak chtěl ve své osobě vytvořit z těchto dvou částí jediného nového člověka, a tím zjednat pokoj a skrze kříž usmířil obě strany s Bohem v jediném těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství.

A pak přišel a oznámil, že nastává usmíření. Zvěstoval to usmíření vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci když jsme ve spojení s jediným Duchem.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA

(Mk 6,30-34)

Apoštolové se shromáždili k Ježíši a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: »Poďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočiňte!« Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst.

Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.

Když vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.

17. NEDĚLE »BĚHEM ROKU«

VSTUPNÍ MODLITBA — Bože, v tobě je všechna síla a svatost, — ty jsi ochránce všech, kdo v tebe doufají. — Skloň se k nám ve své bohaté dobrotě, — osvěť nás a ved', — ať věci stvořených užíváme tak, — aby nás už nyní přiváděly k tomu, co je věčné. — Skrze svého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

ČTENÍ Z DRUHÉ KNIHY KRÁLOVSKÉ

(2 Král, 4, 42-44)

Nějaký člověk přišel z Baal Šališa a přinesl Božímu muži chléb z prvotín, dvacet ječných chlebů a jídlo z rozdrčených čerstvých zrn v chlebníku. Elizeus řekl svému služebníku: »Dej to lidem, ať se najedí!« Služebník mu odpověděl: »Jak mám tohle dát stovce lidí?«

Elizeus řekl: »Dej to lidem, neboť tak praví Hospodin: Budou jíst a ještě zbude.« Dal jim to tedy, najedli se a ještě zbylo podle Hospodinova slova.

ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM

(Ef 4, 1-6)

Bratři! Povzbuzuji vás já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, kterého se vám dostalo a buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snásejte se navzájem v lásce a horlivě se snažte zachovávat jednotu ve smýšlení, že budete spojeni v pokojném soužití.

Jen jedno je ono tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všechny a je ve všech.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA

(Jan 6, 1-15)

Ježíš odešel na druhý břeh Tiberiadského jezera v Galileji. Šel za ním veliký zástup, poněvadž viděli znamení, která činil na nemocných. Ježíš vystoupil na horu a tam se posadil se svými učedníky. Byly blízko židovské svátky velikonoční.

Když Ježíš pozvedl oči a spatřil, že k němu přichází četný zástup, řekl Filipovi: »Kde nakoupíme chleba, aby se všichni najedli?« To však řekl, aby ho zkoušel, sám totiž věděl, co učiní.

Odpověděl mu Filip: »Ani za dvě stě denárů chleba nepostačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.«

Řekne mu jeden z jeho učedníků, Ondřej, bratr Šimona Petra: »Je tu jeden chlapec, který má pět ječných chlebů a dvě ryby; ale co je to pro tolik lidí?«

Ježíš řekl: »Ať se všichni posadí! Na tom místě bylo mnoho trávy. Muži se usadili v počtu asi pěti tisíc.

Pak vzal Ježíš chleby, vzdal díky a rozdělil sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl. Když se nasýtili, řekl svým učedníkům: »Seberte zbylé nalámané chleby, aby nic nepřišlo nazmar!« Sebrali je tedy a naplnili dvanáct košů nalámanými díly, které z těch pěti ječných chlebů zbyly po jídle.

Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: »Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!«

Když Ježíš poznal, že chtějí přijít a zmocnit se ho, aby ho učinili králem, odešel opět na horu, zcela sám.

Od agapé k Sacrosanctum concilium

Jana Petlachová

"Nezanedbávejte společná shromáždění!" napomíná list Židům (10,25) a Ignác Antiochijský na počátku druhého století varuje: "Kdo se neobjevuje na shromáždění, toho posedla pýcha a sám už se odsoudil." "Podle apoštolské tradice, která má původ ode dne Kristova vzkříšení, slaví církev velikonoční tajemství vždy osmý den, který se právem nazývá den Páně nebo neděle. V ten den jsou věřící povinni shromáždit se, aby slyšeli Boží slovo a měli účast na eucharistii," stanoví Druhý vatikánský koncil (SC 106).

Již v raných apoštolských dobách se začali křesťané scházet první den v týdnu k "lámání chleba", aby plnili Ježíšův odkaz (Lk 22,19). Jejich setkání záhy získala určitý řád. Každý věřící mluvil po celý týden vzdávat Bohu díky po svém, první den v týdnu však byl určen jako den díkyvzdání Božího lidu jako celku. V tento den se shromažďovali v soukromých domech a v době pronásledování na tajných místech. Pod vedením apoštolů nebo jiných význačných členů církve nejprve četli ze Starého zákona, dopisů apoštolů a zpráv o Ježíšových slovech a činech, na které pak navazovalo živé kázání evangelia přítomným. Celá "bohoslužba slova" vyústila do společných přímlov. Pak se, opět pod vedením apoštolů a s pomocí diákonů, konalo "díkůvzdání" - eucharistická modlitba, ve které se nad chlebem a vínem, z něhož pak přítomní přijímali (jako při Ježíšově Poslední večeři), připomínalo to nejvýznamnější - Ježíšova smrt a vzkříšení. Po modlitbě následovala "hostina lásky" - agapé, na níž všichni zúčastnění přinesli jídlo a pití z domova a společně stolovali.

FarPoint Realty

Connie Marquardt
Realtor Consultant

6727 W. Roosevelt Rd
Berwyn, IL
60402

Office: (708) 484-8100
Fax: (708) 484-6226
Pager: (708) 440-0963

Ve 3. století se ustálila forma eucharistické liturgie. Večeře Páně se tak stala jádrem bohoslužby, avšak v obřadné podobě. Eucharistie se zároveň oddělila od agapé, a ta se nadále udržovala jen o velikonoční noci, kterou nicejský koncil roku 325 ustanovil na první neděli po jarním úplňku, případně jako dobročinná večeře, brzy však úplně zanikla.

S proměnou křesťanství ve státní církev, se změnil také charakter bohoslužeb. S vybudováním církevní hierarchie se vytvořil odstup mezi kněžími a laiky, přesto však slavili bohoslužbu klérus i věřící společně. Církevní představitelé bohoslužbě předsedali, zatímco laici se zapojovali modlitbou, zpěvem, přímlovami, přednesem textů a podobně. Od 4. století byla také zavedena povinná účast. Z večerních a nočních hodin se slavení Kristovy památky přesunulo na dopoledne, takže se účastnily i děti, zároveň se snižoval věk novokřtěnců. Přijímali všichni pokřtění, a to pravidelně.

FORMALIZACE LITURGIE

Během 2. poloviny prvního tisíciletí se křesťanství značně rozšířilo. Jednotným bohoslužebným jazykem zůstala i nadále latina, úřední jazyk římské říše, přestože ji obyvatelé nově evangelizovaných území nerozuměli a byli proto prakticky vyřazení z aktivní účasti na bohoslužbě. Jejich pozici postupně zaujal sbor kleriků a tak se laici přestali aktivně podílet na zpěvu, čtení a obřadných úkonech a stali diváky přihlížejícími vznešenému, leč pro ně nesrozumitelnému obřadu. Mezi klérem a lidem se vytvořil odstup, s nímž často korespondovala i architektura chrámů. Oltářní prostor značně vzdálený od prostoru určeného věřícím, často i umělecky oddělený, nepřipomínal atmosféru Božího lidu shromážděného kolem jednoho stolu s Kristem. Prostý lid, kterému byla doporučena "zbožná účast",

stál uctivě opodál. Eucharistickou modlitbu navíc recitovali kněží potichu. Tím byl z přímé spoluúčasti na velké části liturgie vyloučen i vzdělanější laik.

REFORMNÍ HNUTÍ

Propast, která se otevřela mezi hierarchií a věřícími, všeobecná neznalost Písma v autentické podobě pramenící z jeho nedostupnosti, závislost jeho výkladu na úmyslu a schopnostech kněze, nesrozumitelný liturgický jazyk, to byly některé z důvodů reformačních nálad v církvi, které se rozvíjely již od třináctého století a vyvrcholily v 16. století reformací a Tridentským koncilem. Ten se snažil čelit reformačním náladám a zároveň chtěl vyjit vstříc věřícím. Potvrdil katolickou nauku o objektivní hodnotě sedmi svátostí a rozvedl učení o transsubstanciaci: že totiž v posvěcených způsobách je Kristus přítomen pravým, skutečným a podstatným způsobem. Průběh mše jako obětního aktu byl přesně ustanoven v tzv. rubrikách, v nichž jakoukoliv změnu mohla provést výhradně římská kongregace pro liturgii. Tak se liturgie latinského obřadu na celém světě sjednotila do posledního slova a gesta.

LITURGICKÉ HNUTÍ

Katoličtí osvícenci od 17. století žádali zjednodušení liturgie, zavedení mateřské řeči do částí týkajících se laiků, především do zpěvu, obrácení oltáře k lidu atd., při zachování dosavadního významu a vážnosti všech sedmi svátostí.

V roce 1903 reflektoval papež Pius X. námitky sílícího "liturgického hnutí" v motu proprio *Tra le Sollecitudini*. Hnutí požadovalo, aby se bohoslužba stala přehlednější a srozumitelnější, což by laikům umožnilo větší účast na jejím průběhu, a aby se rozvinula specifická aktivita laiků. Pius X. proto zavedl denní svaté přijímání a zahájil obnovu biblických studií pro lepší přípravu kněží k službě slova. Od vídeňského dne

katolíků v roce 1933 prosadilo hnutí novou formu slavení mše. Lektor četl souběžně s knězem modlitby, epištolu a evangelium v mateřštině. Lid však stále odpovídal knězi latinsky. Propagátorem této mše, která se brzy rozšířila i do misií, byl augustinián Pius Parsch, který zavedl také lidovou chorální mši.

V roce 1947 konečně vystoupil Pius XII. v encyklice *Mediator Dei* proti zformalizovanému přístupu k slavení liturgie. Schválil obřady v mateřské řeči, v misiích umožnil i další přizpůsobení poměrům, připustil lidový zpěv při mši. Připravil půdu pro celkovou reformu liturgie Druhým vatikánským koncilem.

DRUHÝ Vatikánský KONCIL

Vydáním konstituce o liturgii "Sacrosanctum concilium" se stala obnovená liturgie opět aktivní záležitostí celé církve. Věřící získali zpět své místo při liturgii podle principu subsidiarity (co z podstaty věci přísluší laikům, ať neprovádí kněz), byla umožněna komunikace v národním jazyce, přijímání laiků z kalicha, spontánní přístup s ohledem na konkrétní okolnosti. Konstituce otevřela širší prostor Písmu, doporučila nový typ bohoslužby slova podle místních zvyklostí. Důsledným zaváděním obnovy do liturgické praxe končí v katolické církvi éra formalizované bohoslužby a uniformity.

Katolický týdeník 21/2000

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance
since 1879

1-216-341-0444

Chicago Representatives

Loretta Moravec

1-708-484-3162

Mary Ann Mahoney, Pres.
Elsie Malec, Sec. Treas.

Plné znění Třetího fatimského tajemství

J. M. J.

Třetí část tajemství zjeveného 13. července 1917 v Cova di Iria-Fatima.

Piši z poslušnosti vůči Tobě, můj Bože, kterou mi ukládáš skrze Jeho Excelenci pana biskupa v Leiria a skrze Tvoji a moji Nejsvětější Matku.

Po dvou částech, které jsem již vyložila, viděly jsme po levém boku Naší Paní o něco výše Anděla, který měl v levé ruce ohnivý meč, z něhož sršely plameny, které, jak se zdálo, měly zapálit svět; ale uhasínaly při styku se září, která vyzařovala proti němu z pravé ruky Naší Paní: Anděl ukazoval pravou rukou na zemi a silným hlasem volal: Pokání, Pokání, Pokání! A viděly jsme v nesmírném světle, jakým je Bůh, "něco podobného, jako když se vidí osoby v zrcadle, když procházejí kolem něho", Biskupa oděného v bílém šatě a "měly jsme tušení, že by to mohl být Svatý otec". Různí jiní Biskupové, Kněží, řeholníci a řeholnice vystupovali na strmou horu, na jejímž vrcholu byl veliký Kříž z hrubých trámů z neodkorněného dubu; Svatý otec, dříve než tam dospěl, procházel vrávoravým krokem velkým položbořeným městem a rozechvělý, sklíčen bolestí a smutkem se modlil za duše mrtvých, které při svém pochodu potkával; když dospěl na vrchol hory a padl na kolena u paty velkého Kříže, byl zabit skupinou vojáků, kteří na něho stříleli střelnými zbraněmi a šípy, a stejným způsobem zemřeli jeden za druhým Biskupové, Kněží, řeholníci a řeholnice a rozličné světské osoby, muži i ženy z různých tříd a postavení. Pod dvěma rameny Kříže byli dva Andělé s kříšťalovými nádobami v rukou, do kterých sbírali krev Mučedníků a tou zavláčovali duše, které se blížily k Bohu.

Tuy 3. ledna 1944

Překlad Světo 28/2000

Nabízíme video natočené českou televizí ze seriálu

„TA NAŠE POVAHA ČESKÁ“

Tento snímek jedná o ukradených domech. Jsou na něm původní majitelé, komunističtí kupci, předsedkyně Nejvyššího soudu Eliška Vágnerová a bývalý ministr Ruml.

Cena videokazety i s poštovním \$ 10:00

Objednávky na adrese:
Czech Coordinating Office
1103-100 Antibes Dr.
Toronto, Ontario
CANADA M2R 3N1

Johann Sebastian Bach

Pokračování ze str.1

byl okamžik, v němž ho směl videt pouze Bůh. V této posvátné hudbě, kterou složil na slova evangelia, dává nejvznešenější výraz citům celého křesťanstva, když vzhlíží ke kříži. Johann Sebastian cítil ve své duši veškerou úzkost, celou hrůzu lidské tvora, toužícího po vykoupení, veškerou vznešenost tajemství vtělení, když usedl, aby napsal tuto arii.

Slyšela jsem Matoušovy pašije celé poprvé na Velký pátek osm let po naší svatbě v chrámu sv. Tomáše a steží jsem mohla vyslechnout do konce toto slavné a duši otřásající dílo. A přece jen velmi málo lidí si ho vážilo a poněvadž bylo možno ho provést jen velmi obtížně a po mnoha zkouškách, trvalo to jedenáct let, než jsem dílo znovu uslyšela. Nyní spí tato mohutná, srdcem otřásající hudba v mlčení – snad uslyším ji znovu někdy v nebi."

Steží si lze představit vyjádření citlivější a dojemnější.

Pokračujeme však v chronologii životopisu J.S. Bacha. Základní vzdělání mu poskytl strýc Johann Christian Bach. Ve věku 18 let nastoupil J.S. Bach jako houslista ve Výmaru, ale téhož roku přešel jako varhaník do Amstadiu. Je obecně známá historie jeho nevšední pouti, kdy se v roce 1705 vydal pěšky do Lübecku, aby mohl uslyšet varhanní hru slavného Dietricha Buxtehudeho, původem švédského skladatele a varhaníka. Ta cesta představovala více než 200 mil a Johann Sebastian setrval pak v Lübecku téměř čtyři měsíce. Přetáhl tím podstatně svou dovolenou, což přivedlo jeho zaměstnavatele v Amstadiu do stavu značné nelibosti. Bach mohl v Lübecku zůstat a získat místo varhaníka, které byl Buxtehude ochoten uvolnit v případě, že by se Johann

Sebastian oženil s jeho dcerou. Ta se mu však zdála málo přitažlivá, staropanenská a byla podstatně starší. Po všech neshodách s amstadtským konšelstvem se Bach přemístil na uprázdňené místo varhaníka a hudebního mistra v kostele sv. Blažeje v Mühlhausenu. V té době mu bylo 22 let, stal se mistrem a to byl pro něho čas, kdy v rámci dobrých mravů a zvyků se měl také oženit. Výpis z farní matriky u této příležitosti zní:

"17. října 1707 byl oddán ctihodný pan Johann Sebastian Bach, svobodný mládenec a varhaník u sv. Blažeje v Mühlhausenu, osiřelý manželský syn nejctihodnějšího pana Ambrosia Bacha, slavného městského varhaníka a hudebníka v Eisenachu zesnulého, s počestnou pannou Marií Barborou Bachovou, osiřelou pannou, nejmladší dcerou nejctihodnějšího a v umění proslulého pana Johanna Michaela Bacha, varhaníka v Gehrenu zesnulého, ve zdejší nashem chrámu Páně, s povolením milostivé vrchnosti po ohláškách v Arnstadtě."

V Mühlhausenu se mladé rodině J.S.Bacha příliš nedařilo, takže v jednom memorandu píše Bach svému představenstvu: "Mimo jiné bych rád ještě pokorně oznámil, že ačkoliv můj způsob života je prostý, po zaplacení nájemného a jiných krajně nutných potřeb mohu žít jen velmi nuzně."

Brzy potom dostal Johann Sebastian nabídku od Viléma, vévody sasko-výmarského, že mu propůjčuje místo dvorního varhaníka a mistra komorní hudby ve Výmaru. V roce 1708 se rodině Bachových narodilo první dítě, Katharina Dorothea. Později se jich narodilo v tomto manželství ještě šest, ale jen čtyři děti přežily. Z tohoto svazku Wilhelm Friedeman se stal nejoblíbenějším synem Johanna Sebastiana. Byl po otci neobyčejně hudebně na-

daný, ale většinu ostatních dobrých vlastností po něm nezdědil. Způsobil prý svému otci za jeho života mnohou hořkost a zklamání.

Ve Výmaru dozrál Johann Sebastian k vrcholům své hudební zralosti jako varhaník i jako skladatel. Zde údajně napsal "Knížku pro varhany" - ("Orgelbüchlein"), obsahující 45 chorálových předeher, kterou Albert Schweitzer ve svém nezměrném entuziasmu pro Bacha nazval "jednou z největších událostí ve veškeré hudbě." Nutno poznamenat, že o původu místa i času napsání "Orgelbüchlein" byly vedeny četné spory. Vezmeme-li v úvahu, že švýcarský lékař Albert Schweitzer sám byl vynikající varhaník a vzácný odborník na konstrukci a stavbu varhan, pak je jeho afinita k postavě J.S.Bacha snadno vysvětlitelná.

Z Výmaru odešel Bach do Kothenu, kde působil jako kapelník orchestru vévody z Anhalt-Kothenu, který byl Bachovi silně přátelsky nakloněn. V tomto období pak Johann Sebastian napsal "Braniborské koncerty", dílo, jež se těšilo od svého prvního provedení trvalé oblibě. Z Bachova pobytu v Kothenu se datuje historka o Johannově pokusu pozdravit a osobně poznat svého saského rodáka, skladatele G.F. Händela. Jeho hudbu Bach obdivoval, byl jí prý dokonce nadšen. Jednou, když se dozvěděl, že Händel pobývá ve svém rodném městě Halle, vypravil se tam za ním z Kothenu. Händel však opustil město několik hodin před Bachovým příchodem. Ani druhý Bachův pokus o setkání se slavným krajanem se neuskutečnil a tak se musel smířit s touto nepřízní osudu. Zřetelně by si byl přál potkat svého ve světě už proslulého kolegu – hudebníka, jenž vedl velmi odlišný způsob života. Händel především vydělával nesrovnatelně víc peněz, ce-

Kostel sv. Tomáše v Lipsku v Německu, kde J.S.Bach působil 27 let jako varhaník a ředitel kůru.

stoval, byl středem pozornosti v nejvyšší evropské společnosti, zatím co Johann Sebastian trávil většinu času ve svém domě, obklopen úrodou potomstva a hluboko ponořen do své práce, kterou pokládal za osudové poslání a za Boží údel.

V roce 1720 zemřela v Kothenu Maria Barbora Bachová a zanechala po sobě čtyři žijící děti ze sedmi, které porodila během třináctiletého manželství.

O rok později se Johann Sebastian oženil podruhé a jeho ženou se stala Anna Magdalena Wulkenová. Ta převzala starosti o jeho čtyři děti a svého manžela, o patnáct let staršího, objala se směsí obdivu, lásky a nesobecké péče. Anna Magdalena Bachová přivedla za 29 let manželství s Johannem Sebastianem na svět celkem třináct dětí, z nichž sedm zemřelo, některé krátce po narození.

V roce 1723 získal J.S. Bach místo kantora v kostele sv. Tomáše v Lipsku. Úřad kantora nebyl pro lidský typ Bachova formátu tím pravým povoláním. Duhamel k tomu říká: "Život Bachův se stal životem nuzujícího se měšťana. Nic není méně románového, méně romantického než tento nuz-

ný, těžký a hloupý život... Ten velkolepý duch neměl pro své povolání ani náležitý zjev. Neukazuje svým spoluobčanům lví hlavu Beethovenovu nebo orlí profil Wagnerův, ani churavou a cituplnou tvář Schumannovu. Vypadá takový, jaký je: pokojný měšťan, trochu těžkopádný; paličaté dobrotisko, kapánek hádavý a sudičský – jaká ironie!"

Přes všechny tyto známé a nikoliv příliš radostné skutečnosti, Bachovo nejuspěšnější období jako skladatele a hudebního umělce jsou léta strávená v Lipsku. Zde napsal svá největší díla a zasloužil si být pokládán za jednoho z nejvýraznějších genů v celé historii hudby. Z Bachova lipského tvůrčího období pocházejí Janovy a Matoušovy pašije, Vánoční oratorium a také Velká mše h-moll - dílo nesmírných rozměrů, na němž J. S. Bach pracoval plných šest let. Je to jedno z nemnoha Bachových děl z oblasti duchovní hudby, které je koncipováno v katolickém ritu. Naprostá většina Bachových skladeb z oboru církevní hudby byla určena k luthéranským obřadům. Patří sem téměř všechny chrámové kantáty (Kirchenkantaten), které představují velkou část

Osobitý notový rukopis J.S.Bacha – Dvojhlásá invence d moll

celkového objemu Bachovy hudební tvorby. Souborné vydání kantát samo o sobě je dokladem o nadlidské umělecké kapacitě jejich tvůrce. Jedná se o tři sta hudebních děl, rozsahem nikterak malých, z nichž jen nepatrnou menšinu představují kantáty se světským obsahem, na př. Svatební kantáta, Kantáta k oslavě kávy, etc.

Výčet těch nejdůležitějších Bachových děl samozřejmě přesahuje rámec našeho pokusu nabídnout našim čtenářům byt' jen zběžný pohled na jeho dílo, rozsahem téměř nezměřitelné. Každý milovník však může nalézt v Bachově všestranné hudební tvorbě své oblíbené dílo. Mezi hudební skvosty, k nimž lze přistupovat bez předsudku, že "Bachova hudba je těžká", patří na př. dva houslové koncerty (a-moll a E-dur), koncert pro dvoje housle d-moll, Braniborské koncerty, čtyři Orchestrální suity (ve suitě 3 je obsažen onen známý "Air", jenž se běžně hraje na svatbách i při pohřbech), stejně tak mnohé klavírní skladby – "Italský koncert, Koncert pro klavír d-moll" a mnoho dalších. Někdy stačí v pravou chvíli se zaposlouchat do některé z uvedených Bachových skladeb, což může vyvolat bližší zájem o jeho hudbu a náš život tak může být obohacen o poznání krásy a o duchovní dimenzi, která nám až dosud unikala.

Je obecně známo, že gé-

nus J.S. Bacha v době jeho života nebyl dostatečně oceňován. Byl pokládán za vynikajícího varhaníka, ale pokud se jednalo o uznání jeho práce skladatele, byl polkadán jen za jednoho z mnoha současníků, mezi něž patřila jména jako Scarlatti, Vivaldi, Telemann a mnozí další. Po Bachově smrti v roce 1750 se projevil zřetelný nezáměr o jeho hudbu, jak si také hořce stěžuje ve své Malé kronice Anna Magdalena.

O renesanci Bachova díla má velkou zásluhu hudební skladatel Felix Mendelssohn – Bartholdy – představitel éry raného německého romantismu. V roce 1829 provedl jako dvacetiletý dirigent Bachovy Pašije podle sv. Matouše a prokázal tak své mimořádné dirigentské umění, vyjimečné hudební nadání, které oceňoval zejména J.W. Goethe. Jakoby zázrakem se vzbudil nový zájem o Bachovo dílo. Nakladatelé začali vydávat díla dosud nevydaná, hudebníci zařazovali skladby J.S.Bacha do svých programů. Toto období Bachovské renesance, vyvolané zásluhou Mendelssohna v XIX. Století, naštěstí už nikdy neustalo a dá se říci, že v naší současnosti je dílo J.S.Bacha po zásluze oceňováno.

Vraťme se však do Lipska roku 1750, kde nemocný a téměř slepý kantor Johann Sebastian umírá v blízkosti své oddané Anny Magdaleny a některých z četných

dětí. Popis jeho odchodu na Věčnost je tak dojemný, že jsem pro naše čtenáře vybral alespoň jeho závěrečnou část z Malé kroniky A.M. Bachové:

"Podala jsem mu krásnou červenou růži, jeho pohled jakoby prodlel na nadheře její barvy. "Magdaleno", řekl, "tam kam odcházím, uvidím krásnější barvy a uslyším hudbu, o níž jsme, ty a já, dosud jen snili. A mé oko užji samotného Pána!" Ležel tiše, držel moji ruku ve svých, a zdálo se, jakoby viděl obraz, který mu po celý život tanul před očima, obraz nejvyššího Boha, je-muž sloužil svou hudbou... Tu vnukl mi Bůh správnou myšlenku a začala jsem zpívat chorál "Všichni lidé zemřít musí", k němuž napsal v "Malé knizce pro varhany" varhanní preludium. Ostatní se připojili, zpívali jsme společně čtyřhlasně. Zatím co jsme zpívali, vstoupil velký mir na tvář Sebastianovu – nebyl již téměř na tomto světě, zdálo se, že přetrpěl veškeru jeho časnost.

Zesnul v úterý večer ve čtvrt na devět, osmadvacátého července roku 1750. Dosáhl věku šedesáti pěti let. V pátek ráno jsme ho pochovali na hřbitově sv. Jana v Lipsku."

Smrt Johanna Sebastiana přežilo pět synů a čtyři dcery. Anna Magdalena zemřela o deset let později v naprosté opuštěnosti a bídě, odkázána na milodary a

soucit cizích lidí. Stejně smutný osud potkal některé z přeživších dcer. Čtyři ze synů J.S.Bacha se stali hudebníky, ale žádný z nich si nezískal věhlas a uznání velkého otce. Bylo jim mnohými vyčítáno, že se ani v nejmenším nepostarali o příznivější osud Anny Magdaleny.

Na samotný závěr bych se ještě rád podělil s našimi čtenáři, pokud našli trpělivost dočíst až sem, o několik myšlenek G. Duhamela, jimiž se vyznává ze svého hlubokého obdivu a niterného vztahu k hudbě a osobnosti nesmrtelného Johanna Sebastiana:

"Miluji hudbu J.S.Bacha, neboť se nám ze všech hudebních projevů nabízí nejšlechetnější, cele, bez požadavku, bez výhrad. Pro mne je prostě veškeré své původní služebnosti. Její geniální tvůrce mi ji ušlechtil daroval, abych ji učinil živi-

nou svého života, abych z ní stvořil svůj vlastní život."

"Johann Sebastian Bach mi nic nevnučuje, zejména svou čistou hudbou. Nabízí mi palác, kam mohu v míru vodit své myšlenky, své bolesti, své radosti, své touhy, kde je mohu uspávat a jít."

"Abych vysvětlil, čím je mi hudba, řekl jsem, že Bachova hudba prolula vším mým myšlením, všemi životními projevy a dokonce téměř každým mým rozhodnutím... ve chvílích hořkosti nebo malomyslnosti jsem často volával Johanna Sebastiana k sobě, vyzýval jsem ho, prosil jsem o pomoc a odvahu."

"V tomto období mého života, k němuž jsem dospěl, plní se hudba starého kantora, hudba Johanna Sebastiana, smyslem lidství a osvěcuje onen zmatený svět, v němž mi je předurčeno žít..." P. Vlastimil Folke

**Chcete mít odborně a levně vymalovaný
byt, dům, natřená okna, dveře či plot?
VOLEJTE ČESKÉHO HONZU
(708) 612-9566**

**Přirozeně i různé drobné práce v domě,
v garáži nebo na zahradě.
Vše kvalitně, levně, rychle, čistě.**

Connie Marquardt

**u Fy „PAV“ Realtors
6447 W.Cermak Rd., Berwyn, Il.**

**Mluví česky, anglicky
a portugalsky**

**6447 W. Cermak Rd.
Berwyn, Illinois 60402
Office (708) 795-7100**

**Cell (708) 217-6111
Fax (708) 795-7131**

**VIDEO EL CANADA LTD
583 WILLIAM STREET
LONDON, ONT. N6B 3E8
TEL: (519) 434-9939
FAX: (519) 434-8182
E-mail: video@rogers.wave.ca**

Durban – V Durbanu v Jižní Africe se od 9.července konala 13.výroční mezinárodní konference o pohlavní nemoci AIDS a o viru HIV, který tuto nemoc vyvolává. Zúčastnily se ji tisíce expertů nemoci AIDS z celého světa. Tato nemoc se v současnosti ve světě šíří ve znepokojující míře a proto vyvolává značné obavy. Dnes je ve světě 34.3 milionů lidí nemocných na AIDS nebo nakažených virem HIV; z toho jich je 25 milionů v Africe, a v samotné Jižní Africe jich je 4.2 milionu. V celé podsaaharské Africe na AIDS už zemřelo 15 milionů lidí a 25 milionů jich tam dnes je nemocných nebo aspoň nakažených virem HIV. Tato nákaza se tam šíří znepokojujícím způsobem; zatímco v roce 1993 tam v některých zemích 4 procenta dospělého obyvatelstva bylo nakaženo virem HIV, dnes je týmž virem nakaženo 20 procent dospělých lidí. Protože lidé, nakažení virem HIV, umírají v následujících 5 až 8 letech, čeká se, že po roce 2010 v nejvíce postižených afrických zemích počet obyvatel začne klesat a tak zvaná průměrná délka života tamního obyvatelstva klesne na 30 let namísto normálních 70 let. Vedle Jižní Afriky jsou nejvíce postiženy země podsaaharské Afriky Malawi, Namibie, Botswana, Swaziland a Zambie.

Tato nemoc se šíří v naší době proto, že lidé nerespektují křesťanskou mravouku, která omezuje pohlavní styk na manžely. Jihoafrický prezident Thabo Mbeki pronesl na uvedené konferenci úvodní řeč, ve které zdůraznil, že prý nemoc AIDS nezpůsobuje virus HIV (a

tedy nerespektování pohlavní morálky), nýbrž velká chudoba afrického obyvatelstva. Patrně chtěl říci, že bohaté a ekonomicky pokročilé země, jako jsou Spojené státy a země západní Evropy, by měly být štedřejší ve svých darech africkým zemím. Přítomné lékařské autority ignorovaly toto jeho prohlášení. Zdůraznily však, že Afrika by potřebovala při nejmenším výpomoc 3 biliony dolarů ročně, aby si tamní lidé, nemocní na AIDS, mohli obstarávat na to potřebné léky, které jsou velmi drahé, takže oni si je nemohou kupovat. V současnosti prý Afrika vlastní sotva desetinu tohoto potřebného obnosu na obstarání si potřebných léků proti HIV a AIDS. V příštích letech tento potřebný obnos může dosáhnout výše desítek bilionů dolarů.

Belfast – V Severním Irsku protestantský „Řád Orange“ se jako každoročně letos už 2.července chystal konat v neděli 9.července parádový pochod přes katolickou část města Portadownu jihovýchodně od Belfastu. Tato paráda se konala na oslavu vojenského vítězství anglikánů proti katolíkům v Severním Irsku v posledních letech 18.století. Policie a britská armáda však od roku 1998 zabráňovaly tuto parádu do katolické části Portadownu podnikat. Letos 2.července Gracy, předseda Řádu Orange, oznámil, že pravděpodobně tisíce členů jeho Řádu se zúčastní tohoto pochodu, a že tedy on požádá britskou armádu, aby letos tento pochod přes katolickou část města Portadownu dovolila. Dne 3.července však severo-

irské autority zakázaly konání tohoto pochodu do katolické části Portadownu. Dne 4.července se pak několik set protestantů shromáždilo u policie, zabráňující přístup do katolické části města a konali tam protestní demonstrace pomocí prskavek a gazolinových bomb.

V neděli 9.července pak asi 3 tisíce militantních protestantů z Řádu Orange se pokoušelo vykonat výroční parádový pochod do katolické části Portadownu, avšak policie s pomocí 2 tisíc britských vojáků jim v tom zabránila. Milice z „Orange Order“ se zachovaly civilizovaně a nepodnikly proti polici a armádě žádné útoky ani jiné násilnosti. Ve dnech 10. a 11.července však v Belfastu a jinde v Severním Irsku došlo ke srážkám mezi policií a protestantskými milicemi, užívajícími zápalné bomby. Policie odpovídala holemi a vodními děly. Po celém Severním Irsku pak protestanté chtěli konat výroční pochodové parády dne 12.července.

Istanbul – Turecký zločinec Mehmet Ali Agca, který se v roce 1981 pokusil zastřelit papeže Jana Pavla II. a pak byl téměř 20 let vězněn v Římě, a který s plným souhlasem Svatého otce byl 13.června propuštěn z vězení a předán Turecku, nyní v Istanbulu před soudem, kde byl souzen kvůli přepadání a lupičství, jichž se dopustil v roce 1979, prohlásil Vatikán za „nepřítele Boha a lidstva“ a vyzval

papeže Jana Pavla, aby se zřekl své papežské funkce, „opustil d'ábelské ústředí Vatikánu“ a vrátil se zpět do Polska. Předtím byl Agca odsouzen k 10 letům vězení kvůli usmrcení jednoho tureckého liberálního žurnalisty. Soudní proces s Mehmetem Ali Agcou bude pokračovat 9.srpna; mezitím si může připravit svou obranu.

Vatikán – Dne 8.července deseti tisíce lidí se v Římě zúčastnily mezinárodní slavné parády rozradostněných, hrdých homosexuálů. Svatý otec vyslovil svou nechuť nad tím, že právě v jubilejním roce 2000 se tato oslava v Římě konala. Vatikán totiž předtím bezvysledně požádal příslušné autority, aby se tato paráda nekonala. Ku podivu ve Spojených státech i jinde, mnozí lidé, včetně právníků, se domnívají, že homosexualita je něco vrozeného a dědičného, co je třeba respektovat, zatímco katolická církev s rozhodností homosexualitu zakazuje. Je to pouze chybný návyk, jako jsou například návyky opíjet se a užívat omamné drogy. Specialisté v genetice ze své strany zdůrazňují, že vůbec nebylo nalezeno nic, co by na dědičnost homosexuality ukazovalo. Homosexualita tedy není dědičná a vrozená; pouze je to špatný návyk.

Dne 9.července pak Svatý otec navštívil nejstarší římské vězení Královny nebes, kde jsou vězněni vrahové, zloději, pohlavní násilníci a obchodníci s omamnými drogami. Svatý otec slavil po tamní vězně slavnou mši

SVĚTEM

svatou a udělil jim zvláštní osobní požehnání.

Do Říma v tomto jubilejním roce přicházejí miliony cizích turistů a poutníků.

Jakarta, Indonésie – Dne 29. června v indonéském souostroví Maluku, 1500 mil severovýchodně od Jakarty, ztroskotal v širém moři člun Cahaya Bahari, na kterém jelo 492 cestujících, většinou katolických uprchlíků z vesnice Duma na ostrově Halmahera, která byla o týden dříve přepadena muslimy, kteří tam povraždili 200 obyvatel. Člun, který směřoval k městu Manado na ostrově Sulawesi, ztroskotal, protože byl přeplněný; mohl totiž převážet pouze 250 lidí. Teprve dne 2.července bylo objeveno deset lidí, kteří přežili ztroskotání člunu, způsobené zřejmě nepříznivým počasím. Podle svědectví těchto lidí se zdá, že asi všichni ostatní na člunu cestující utonuli. Zatím nebyly objeveny žádné stopy ani po člunu ani po ostatních cestujících. V posledních 18 měsících na tamním souostroví Maluku bylo při útocích tamních muslimů proti tamním křesťanům zabito celkem asi 2,500 lidí a tisíce dalších uprchly do sousedních provincií. Indonéský prezident Wahid, sám muslimský vědec, požaduje v Indonésii náboženskou snášenlivost. Z 210 milionů obyvatel Indonésie 90 procent jsou muslimové.

Papež Jan Pavel II. ve své promluvě na náměstí sv. Petra ve Vatikánu kritizoval indonéské muslimy, kteří na

MidAmerica Federal SAVINGS BANK

FDIC Insured

CASH STATION PLUS

Chicago
6620 W. Ogden Ave.
(708) 222-6200
6650 W. Cermak Rd.
(708) 484-7600
Chicago
5900 W. Cermak Rd.
(708) 863-6700
5847 W. Cermak Rd.
(708) 863-1227
4830 W. Cermak Rd.
(708) 656-1770

Channahon
55th & Holmes
(815) 325-3300
Deerfield
7351 Lemay Rd.
(630) 435-1400
Lakeview Park
1921 E. 31st St.
(708) 579-1400

Deerfield
1001 S. Washington St.
(630) 420-1001
9 E. Ogden Ave.
(630) 420-8000
1308 S. Harper Blvd.
(630) 420-8400
3040 Rock Rd.
(630) 305-6100
Elmhurst
40 E. Burlington St.
(708) 442-9700

St. Charles
2600 E. Main St.
(630) 377-2100
Western Springs
40 W. 47th St.
(708) 246-8900
Winnetka
230 E. Roosevelt Rd.
(630) 653-4800
161 Ozada Sq. East
(630) 752-2900

MidAmerica
Southwest
(630) 887-5985
South of France
Inside Illinois,
call (630) 305-8300
Outside Illinois,
call 1-800-782-8131
Loan Servicing
(630) 505-8820
Investment Servicing
(630) 523-2265
MidAmerica's
Loan Refinance
(630) 637-3800

ostrovech Maluku podnikali na křesťany krvavé útoky. Řekl: „Není možno zabíjet a ničit ve jménu náboženství... Opakované krvavé útoky náboženských extrémistů proti křesťanským obcím způsobily velmi četné zbytečné oběti.“ Vybídl k uzavření míru mezi oběma náboženstvími v Indonésii a naléhal na tamní vládu, aby více usilovala o skončení tamních náboženských násilností.

Havana – Dne 28.června US Nejvyšší soud zamítl odvolání příbuzných šestiletého kubánského chlapce Eliana Gonzaleza na Floridu proti jeho odchodu na Kubu. V týž den pak Elian odletěl na Kubu se svým otcem Juan Migulem, s nevlastní matkou a nevlastním bratrem. Dne 22.listopadu 1999 jeho matka a 10 jiných lidí chtělo na motorovém člunu uprchnout do Spojených států, avšak utonuli při pobřeží Floridy. Na letiště do Havany jej přišli přivítat jeho kubánští příbuzní a 1000 školních dětí; nepřišel však jej přivítat Fidel Castro, který velmi hlasitě požadoval jeho propuštění k odjezdu na Kubu.

Washington – Dne 28.června US Nejvyšší soud zrušil rozhodnutím 6 hlasů proti 3 zákon 30 US států, kterým se zakazuje provádění „potratu posledního termínu“. Při tomto potratu je tělo dítěte vytaženo z matky, jeho hlava zůstane uvnitř matky, mozek dítěte je vysát a pak teprve je proveden tento potrat v nejposlednější fázi. Jinak totiž potratem vyňané dítě by aspoň někdy mohlo žít, čímž by bylo porušeno „právo ženy na výběr“. Žena prý totiž má mít právo porodit dítě nebo ne a tak chránit své zdraví. Proti dovození potratů posledního termínu hlasovali soudci William Rehnquist, Antonin Scalia a Afroameričan Clarence Thomas. Chicagský arcibiskup kardinál Francis George ihned odsoudil toto rozhod-

nutí US Nejvyššího soudu jako „vítězství barbarství“.

Řím – V posledním půldruhém měsíci byla jihovýchodní Evropa postižena suchem a obrovskými vedry, která dosahovala více než 100 stupňů F. Na Balkáně měli teplotu až 111 stupňů a na ostrově Sardinii dokonce 120 stupňů. Postiženy byly země Bulharsko, Řecko, Turecko, Chorvatsko, Itálie a Rumunsko. Přicházelo tam horko z africké Sahary. Toto vedro a sucho způsobily jednak snížení polní úrody, v Chorvátsku se například čeká její snížení o 40 až 70 procent, jednak ničivé požáry. V Itálii došlo k 18 takovým ohnům, k jednomu dokonce v blízkosti Říma.

Berlín – Francouzský prezident Jacques Chirac ve své řeči před německým parlamentem v Berlíně naléhal na Německo a Francii, aby nyní v poválečné době spolu utvořily partnerství a vedly evropské země ke konečnému spojení celé Evropy a jeden celek. Zdůraznil, že nejdříve 15 zemí Evropské Unie v těchto příštích letech by mělo do svého sdružení přijmout aspoň 12 dalších evropských zemí.

Washington – Prezident Clinton oznámil 26.června, že rozpočtový přebytek US vlády dosáhne v tomto roce výše 211 bilionů dolarů, což bude o 44 biliony dolarů více než se čekalo. Tento US přebytek dosáhne v příštích deseti letech celkové výše 1.8 trilionu dolarů, což bude dvakrát více než se čekalo. Ještě před několika roky byla US ekonomie postižena rozpočtovými schodky. Nyní zůstane-li US ekonomika ve svém rozmachu, do roku 2012 Spojené státy budou schopny splatit svůj celý národní dluh. Toto je prý důkazem schopnosti Clintonovy vlády o rozvoj ekonomiky pečovat. Nyní chce prezident Clinton vyjednávat v Kongresu s republikány o užití části tohoto

přebytku ve prospěch amerických občanů v oboru sociálního pojištění Medicare a také ve prospěch manželských dvojic.

San Vicente, Kolumbie – Manuel Marulanda, 70 letý vůdce kolumbijských marxistických rebelů FARC, konajícího výnosný obchod s kokainem, který prodává do Spojených států a jiných zemí, 29. a 30.června opět vyjednával s 21 velvyslanci a diplomaty z Evropy, Kanady, Japonska a Organizace spojených národů o mírovém vyřešení problému, spojených s obchodem s kokainem. Kolumbijský prezident Andres Pastrana a Jovier Solana, předseda zahraniční politiky země Evropské Unie, dali své svolení ke konání této schůze. Protože při bojích kolumbijské armády s prodávací kokainu v posledních 10 letech bylo už zabito 35 tisíc lidí, prezident Pastrana a jeho vláda v Bogotě by chtěli zastavit obchod s drogami mírovou cestou, to je vyjednáváním s revolučními silami FARC. Tato vyjednávání už trvají 18 měsíců. Tato poslední schůze se konala v San Vincente uprostřed území velkého jako Švýcarsko, plně ovládaného rebely. Marulanda, obklopený stem ozbrojených guerilů, s úsměvem a podáváním rukou uvítal každého přicházejícího diplomata. Pastrana doufal, že tímto svým schválením schůze obdrží od Evropské Unie štědrý dar aspoň jednoho bilionu dolarů na svůj boj proti obchodu s kokainem. Spojené státy mu slíbily na toto jeho úsilí finanční výpomoc 1.3 bilionu dolarů. Rebelové FARC každoročně vytěží z prodeje kokainu asi 500 milionů dolarů.

Dubai, Spojené Arabské Emiráty – Saudská Arábie, největší světový producent a vývozc zemního oleje neboli nafty, začala vyjednávat s jinými producenty, aby svou produkci zvýšili, aby pak ceny nafty opět klesly.

Cena jednoho barelu totiž dosáhla výše více než 30 dolarů a vzniklo nebezpečí, že Spojené státy a jiné země by se nakonec mohly rozhodnout více užívat jiných zdrojů energie než nafty, což by jejich poptávku po naftě silně snížilo. Tím by pak hlavně utrpěli samotní producenti nafty, soustředění v organizaci OPEC. Jsou to, vedle Saudské Arábie, Irán, Irák, Spojené Arabské Emiráty, Kuwait, Qatar, Nigerie, Libye, Alžírsko, Venezuela a Indonésie. Tyto země právě jednaly v Dubai o této záležitosti. Saudská ekonomická produkce je v 70 procentech závislá na výdělku z prodeje své nafty. Sama Saudská Arábie prý má schopnost zvýšit produkci nafty o 2.3 milionu barelů denně. Dříve ceny zemního oleje rychle stoupaly, protože jeho producenti svou těžbu nafty úmyslně snižovali. Asi před měsícem se země OPEC rozhodly svou denní produkci zvýšit o 708 tisíc barelů, avšak toto své rozhodnutí neuskutečnily.

Moskva – Dne 2.července v noci v Čečensku ve městě Argun blízko hlavního města Grozny čečenští rebe-

lové se v nákladním autě s bombami přiblížili k ruské vojenské noclehárně a nechali bomby vybuchnout. Byl to sebevražedný útok. Přitom bylo zabito 33 ruských vojáků a 84 jich bylo zraněno. Čečenští rebelové pak prohlásili, že budou dále podnikat podobné útoky proti základnám a ústředím ruské armády. Varovali civilisty, aby se od těchto míst oddělili.

Washington – Dne 27.června US Dům reprezentantů odhlasoval dovození prodávat na Kubu léky a potraviny, čímž bude zrušeno to už 40 leté embargo proti této Castrově zemi. Čeká se, že podobné embargo bude brzy také zrušeno proti Iránu, Severní Koreji, Libyi a Súdánu. Kubu však bude muset sama za tyto potraviny a léky zaplatit. US senát odhlasoval tuto záležitost už dříve.

Hřadám práci

ako murár
a pomocné práce
pre dvoch.

Tel. (708) 652 - 1706

KLAS'

Chicagoland's Most Authentic Bohemian Restaurant
Offering The Best in Traditional and
Old Style Bohemian Cooking

5734 West Cermak Road, Cicero, IL. 60804
(708) 652-0795

Banquet Facilities
Open 7 Days a Week For Lunch & Dinner

Všechny hosty srdečně zvou

Joža a Marienka Sýkorovi

Evropské krajské farnosti v minulosti a dnes

V mnoha zemích světa žijí Češi a Moravané, kteří jsou katolíky. Důležitou součástí jejich života v zahraničí, ať už trvalého nebo dočasného, se stala pravidelná účast na bohoslužbě v českém jazyce a na různých společenstvech kulturních akcí českého krajského společenství. Pomáhá jim uchovat si českou identitu daleko od vlasti.

Politický vývoj v Československu po druhé světové válce vedl k hromadné emigraci Čechů a Slováků mimo jiné do zemí západní Evropy. Důsledkem bylo rozšíření dosavadních krajských společenství v cizině a zakládání nových. Po několika přístěhovaleckých vlnách se rozrostly komunity především v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Anglii, Francii a Itálii. Místní katolická společenství a jejich duchovní představitelé se ujali nové funkce: vybudovat duchovní, kulturní a společenská centra pro české krajany, ale i "záchytná" centra českých exulantů, bez ohledu na vyznání. Bylo potřeba vytvořit pro ně zázemí, místo, kde by našli za všech okolností otevřené dveře. „Krajské komunity, to byli především uprchlíci před komunisty. Jen v Německu jich bylo několik. Nejstarší vznikla už v roce 1948 v Norimberku. Další známá komunita byla v Mnichově, odkud vysílalo radio Svobodná Evropa, spojené se jménem P. Saši Heidlera," konstatuje Věra Severová, která emigrovala s manželem a dětmi do Německa v roce 1968.

Kupovaly se domy, které začaly sloužit jako střediska pastorační i společenské aktivit, se sálem, klubovnou, knihovnou. Často přicházeli lidé z Československa pouze „s kufříkem“, finančně špatně zajištění, bez jasněho výhledu do budoucnosti a se steskem v duši

pramenícím z vědomí, že zřejmě hodně dlouho neuvidí svoji zemi, ale ani své přátele nebo část rodiny. „Náhodou jsme se seznámili s Němci, kteří přijeli jako turisté do Prahy, a ti nás později pozvali do Německa. Odjížděli jsme tam a věděli, že se už nevrátíme... Během dvaceti let od roku 1968 jsem se do Čech nemohla podívat," vzpomíná paní Severová.

Bylo třeba využít dosavadních kontaktů - v místní církvi, v politických kruzích, i mezi obyvatelstvem. Pomoc v těžkých začátcích zahrnovala vyřízení žádosti o azyl a dalších formalit s úřady, podporu v nemoci, zajištění zaměstnání. Těm, kteří opustili rodinu, nebo část rodiny, bylo nutno vytvořit nové společenství blízkých. I těm, kteří se bez problémů "uchytili", se pomáhalo s vytvářením českých společenství - lidé v centrech vyhledávali krajany např. podle jména v telefonním seznamu. „Velmi nám pomáhalo, že jsme se mohli zúčastnit nedělní mše svatě v české kapli, kde jsme se setkávali s českými krajany žijícími v Londýně a blízkém okolí," říká Dr. homíra Drábková, žijící od roku 1968 v Anglii. „Vždy nám dodala sílu a uklidnění do dalšího týdne. Těšili jsme se na posezení, které následovalo ve společenské místnosti pod kaplí, kde se podávala za dobrovolný příspěvek káva a přitom jsme si mohli všichni pohovořit.“

Záchytný bod

Centra měla i národnostně velký význam. Pořádaly se v nich kulturní akce, přednášky, ochotnická divadla, koncerty, různé kurzy, nedělní škola a programy pro děti a mládež. Farníci vydávali své časopisy. Jakmile se nově přichodí usadili v nových

podmínkách, začali zase pomáhat dalším - i doma, v Čechách. Centra spolupracovala také s exilovými vydavatelskými, s redakcí BBC, s Radiem Svobodná Evropa.

„Byla to taková misie," říká P. Pavel Hověz, působící v německém Frankfurtu nad Mohanem. „Podmínky jejich života byly zpočátku velmi těžké. Církevní centrum pro ně znamenalo záchytný bod. Tady lidem velmi pomáhali. Dnes už na to mnozí zapomněli, co pro ně centrum tehdy znamenalo.“

Velký význam pro vývoj krajských center mělo Pontificio Collegio Nepomuceno v Římě, kde studovali teologii mladí muži, kteří tak nemohli z politických důvodů učinit v Čechách. Ti byli po vysvěcení vysíláni k duchovní službě do zahraničních českých farností. Tak byla vytvořena i určitá síť duchovní správy v zahraničí. Dnes je jejich duchovní správa zajišťována z České republiky. Tyto „farnosti“ však zahrnují velké územní celky - kněz má na starosti oblast spíše velikosti obvyklé diecéze. Bohoslužby se pak nemohou konat na každém místě pravidelně každý týden, nebo v neděli. Duchovní však zná své farníky a v intervalech, v jakých je to možné, je navštěvuje. Centru vzdálení farníci jsou zpravováni o společném životě pravidelnými věstníky. Pokud je to možné, schází se všichni po bohoslužbě ve společenské místnosti nebo klubovně.

Současnost

Po roce 1989 se život českých farností změnil. Češi v cizině již nepociťují tak silnou touhu upínat se na české prostředí v nové zemi, protože se jim otevřela jejich vlast. Mohli znovu navázat zprávaně

kontakty s rodinou a bývalými přáteli, znovu se účastní někdejších aktivit, přímo nebo na dálku. Jsou jim běžně přístupné české noviny, časopisy a knihy. Zvláště krajané v sousedních zemích obrátili svoji pozornost na dění v České republice. Organizují společné pouti a zájezdy, tábory pro děti, finančně i jinak podporují „partnerské“ farnosti. „Komunity ale fungují dál. U nás v Německu se krajané setkávají každoročně na sv. Cyrila a Metoděje na pouti v Ellwangu. Je pravda, že je nás teď výrazně méně, ale jezdí sem pro změnu poutníci z Čech, což dříve nebylo možné. Bylo milé setkat se například letos s krojovanými Jihočechy," připomíná paní Severová.

Nová úloha, kterou dnes krajanští kněží mají, tkví v duchovní péči o mladé lidi, kteří přijíždějí do země na kratší dobu - za prací, na

studium nebo jako pomocnice v domácnosti. „Děláme pro ně výlety, různé akce - plavání, bruslení a podobně. Jestliže se přihlásí jako katolíčky a dostaneme jejich adresu, pošleme jim uvítací dopis a Věstník. Často ale nemáme přesnou adresu, nebo je pošťák nezná, takže dopis nedojde," upozorňuje P. Hověz. „Ve Frankfurtu je asi dvacet jinojazyčných farností. V kostelích v centru města visí plakát s vlajčkami těchto zemí a je tam napsáno kde obec sídlí, její telefonní číslo, čas konání mše. Naše telefonní číslo vědí také na biskupství." Zapojení do života české katolické komunity umožní Čechům, kteří přijíždějí na čas, cítit se v cizí zemi brzy jako doma, lépe se zorientovat v místních poměrech, a poskytuje jim ochranu v nesnázích.

Jana Petlachová
Katolický týdeník 38/99

Papež mystik?

Novinář Stefan Rehder se ptá kardinála Joachima Meisnera: „Jak byste jen několika málo slovy charakterizoval papeže? Co je to za člověka, ten Jan Pavel II.?" Kolínský kardinál odpověděl krátce a výstižně:

„Papež je mystik. Pro něj metafyzika a fyzika, tento pozemský svět a onen svět (věčnost) tvoří jednotu. Nezažil jsem to ještě nikdy u žádného jiného křesťana tak intenzivně jako u něho.“ S úsměvem k tomu dodal:

„Papež mluví o zkušenosti víry s takovou samozřejmostí jako můj generální vikář o finančních záležitostech.“

Pravá mystika nemá nic společného s mysticismem. Leo Scheffczyk píše:

„Mystický dar je co do původu i co do zaměření v čase vždycky christologický. Každá pravá mystika je Kristova mystika.“

Apoštol Pavel píše v listě Kolosanům, že Kristus ve vás, to je důvod vaší naděje na věčnou slávu (srov. Kol 1,27).

Z této Kristovy mystiky je možno vytušit, proč se ten starý, vratký papež navzdory všem poznaným velkým problémům v církvi dívá do budoucna tak plný naděje. Ano, on může „překročit práh naděje“. Světlo 29/2000

Zaměstnanci Vatikánu

Vatikán v současné době zaměstnává 4 058 pracovníků. Z toho je 1 206 kněží a řeholních osob a 2 852 laiků, z nichž je 453 žen. Z celkového počtu je 771 diecézních kněží, 295 řeholníků a 140 řádových sester.

U Svatého stolce s jeho kongregacemi, radami a komisemi je zaměstnáno 2 581 osob. Při radě, která pečuje především o správní záležitosti včetně vatikánských muzeí, je zaměstnáno celkem 1 477 lidí. Zatímco duchovních je v této oblasti pouze 34, u Svatého stolce je jich 1 032, tedy téměř polovina. Světlo 11/2000

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 h. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, 11. - 2414 So. 61st Ave.

NEPOLAPITELNÝ JAN

Vzpomínka na Jana Smudka, který se za 2.světové války stal chodským hrdinou a venkovský lid se za něho modlil

Loni na podzim 17.listopadu 1999 zemřel ve věku 84 let v obci Díly na Domažlicku plk.letectva Jan Smudek. Ten se stal v roce 1940 nejpopulárnější postavou protinacistického odboje po dramatickém útěku před gestapem. Poválečným generacím jsou Smudkovy osudy většinou neznámé. Proto si připomeňme alespoň nejpodstatnější události z jeho života.

Rodák z Bělé nad Radbuzou

Jan Smudek se narodil 8.září 1915 v Bělé nad Radbuzou v rodině železničáře, která se přestěhovala do Domažlic. Tady malý Jan vychodil obecnou a měšťanskou školu a vyučil se elektroinstalatérem. V té době však mu zemřel otec a jeho matka měla najednou plnou hlavu starostí se zdumčivým, ctižádostivým a vznětlivým synem. Jan ještě absolvoval dvouletou průmyslovou školu v Plzni a začal navštěvovat mistrovskou školu strojnickou v Kladně. Tady ho zastihl příchod nacistických okupantů. **Skauli v Obraně národa**

Jan Smudek se zapojil se skupinou domažlických skautů, vedených K. Mathesem, do odbojové činnosti domažlické odbočky Obrany národa. Její příslušníci se zaměřili na zpravodajskou činnost a opatrování zbraní a stělivá. Na jaře 1940 však nacistické bezpečnostní orgány tvrdě zasáhly proti této organizaci. Od 5.března postupně zatkl její vedoucí představitele npor. Otu Bartošku, Jana Procházku, JUDr. Antonína Žlábků a pplk. Jaroslava Herkolce. Za této situace se Smudek

Jan Smudek jako seržant letectva

smluvil s Mathesem, že v sobotu 23.března společně přechnou do zahraničí. Útěk jim měl zprostředkovat jejich spolupracovník Jaroslav Valenta z Prahy. Mezitím však události dostaly rychlý spád.

Boj o život

Již ve středu 20.března vtrhli tři příslušníci klatovské služebny gestapa v čele s Jakubem Neubauerem ke Smudkům, kde se pídili po kufru s výbušninami. Smudek se rozhodl pro odvážný čin. Z okraje pudy domu postřelil J. Neubauera, a než se jeho pomocníci stačili zorientovat, byl Smudek pryč.

Tak zahájil Smudek boj o život, dramatický útěk za svobodou. Přechal chodským podhůřím, odkud se stočil ke Spáňovu a Černíkovu, kde se přestrojil a podstatně změnil podobu. Toto opatření se ukázalo jako velmi prozíravé, protože tehdy již všechny protektorátní deníky zveřejnily Smudkovu fotografii s přesným popisem jeho dřívější podoby. V přestrojení se Smudek vydal do Švihova, kde nasedl do vlaku a 27.března dorazil do Prahy. Dne 30.března v ranních hodinách doprovodil Smudka dr.Jaroslav Valenta na hlavní nádraží, odkud pětadvacetiletý Jan začal dalekou anabázi. Nemohl předpokládat, že jeho cesta do Anglie povede i kraji s podstatně odlišnými životními i geografickými

podmínkami včetně krajů exotických. Smudek např. krátce pobýval i na ostrovech Martinique a Santa Lucia, který již patřil Velké Británii. Až teprve v březnu 1941 přistál Smudek s početnou skupinou čs. emigrantů v ústí řeky Temže poblíž Londýna.

V Anglii prošel Smudek vojenským výcvikem a absolvoval jednoroční navigátorský kurs. Počátkem roku 1943 byl zařazen k letectvu. V posledním roce války byl čs. styčným důstojníkem na velitelství stíhacího letectva v Anglii. Tady setrval, tehdy již ženatý, do konce války.

Na Domažlicku národním hrdinou

Zdařilý únik Smudka do zahraničí znamenal velkou prohru nacistických bezpečnostních orgánů. A to tím spíše, že si vyšetřovatelé uvědomovali možnou spojitost Smudka s nedořešeným případem v Kladně, kde dva studenti nerozvážně zastřelili v noci ze 7. na 8.června 1939 německého policistu W. Kniesta. Okupanti vrhli do pátrání po Smudkovi početné bezpečnostní a vojenské síly, usku-tečnili do té doby nejrozsáhlejší pátrací opatření v českých zemích. Všechna města i vesnice byly polepeny plakáty s výzvami o pomoc při pátrání. Rozsáhlá bezpečnostní opatření však skončila naprostým fiaskem. Jedna z tehdejších tajných zpráv bezpečnostních složek dokonce přiznává, že se Smudek rázem stal na Domažlicku národním hrdinou a že se venkovský lid za něho modlí. Pro ně se stal „nepolapitelným Janem“ a byly hrdí na to, že „Smudek utekl“.

Při posuzování zdařilého útěku Jana Smudka je nutno ocenit, že bez nezměrné obětavosti a statečnosti našich občanů, kteří mu pomá-

hali na celé trase jeho postupu na Domažlicku a Klatovsku, by byl Smudek nepochybně polapen.

Znovu do Anglie

Po válce se Smudek vrátil do Československa a na vlastní žádost se stal správcem strojního závodu v tehdejší Rossbachu (dnes Hranice) u Aše. Po úpadku závodu pracoval u pražské továrny RUJA, zaměřené na výrobu ohřivačů vody. Politicky se Smudek angažoval pro lidovou stranu. Jeho

jméno se objevilo i na její poslanecké kandidátce pro kraj Karlovy Vary. Po únoru 1948, s jehož politickými důsledky se nehodlal smířit, odešel Smudek 6.června 1948 do Anglie, kam již před tím odjela jeho manželka Margareta s dcerou.

Na sklonku života se Jan Smudek vrací na rodné Chodsko, aby tu s manželkou dožíval v malebném kraji pod Hařtávou a Čerchovem.

Vojtěch Laštovka

Sokolové se po třinácté slétli na Strahově

Sokolové se po třinácté slétli na Strahově

První červencový víkend se v Praze konal 13. všesokolový slet. Letos si sokolové, nejstarší tělocvičný spolek v Česku, pronajali jen menší prostory - Stadion Evžena Rošického, které ale bez problémů zaplnili. Po šesti letech tak mohli diváci sledovat masové sestavy určené až pro 2860 cvičenců. Své bratry a sestry přijeli podpořit i sokolové z USA, Kanady, Slovenska, Polska, Švédska, Rakouska, Velké Británie, Itálie a Německa. Podle České obce sokolské vystoupilo o víkendu dohromady 21 tisíc cvičenců.

Odpolední program v sobotu zahájilo 1728 příslušníků Věrné gardy České obce sokolské, kteří předvedli prostná na Sukův pochod V nový život. Následovalo vystoupení rodičů s dětmi a skladba pro sokol na Slovensku To sme my. Ačkoli bylo Slováků jen 416, dostalo se jim největšího potlesku za jejich výbornou synchronizaci a barevné efekty, které svými dresy vytvářeli. V první polovině programu vystoupili ještě mladší žáci, žactvo a předškolní děti a poločas zakončila skladba mužů a žen nazvaná Enthusy. Po přestávce odměnilo hlediště potleskem velmi efektní sestavu pro 2860 starších žáků a skladby mužů, žen s praporce a závěrečné vystou-

pení žen a dorostenek Bo-lero a aerobik.

V neděli se sokolové předvedli Pražanům v krojích a cvičebních úborech, když šli v průvodu městem, kde byla na pár hodin omezena hromadná doprava. Starší sokolové často neskryvali slzy dojetí a i na tvářích mladších bylo vidět, že jsou na sokolské odznaky hrdí.

Tělovýchovný spolek Sokol založili v roce 1862 Miroslav Tyrš a Jindřich Fügner. První slet se konal v roce 1882 a do roku 1948 jich následovalo ještě deset. Sokolové byli v obou válkách členy zahraničních legií a protifašistických odbojových skupin. V roce 1948 nastupující režim Sokol rozpustil. Téhož roku se usku-tečnil i historicky největší slet, kterého se zúčastnilo více než sto tisíc cvičenců. Po pádu komunistického režimu a jeho koncepcí jednotné tělovýchovné organizace (Československý svaz tělesné výchovy pokračoval v tradici masových vystoupení - spartakiád) začala Česká obec sokolská rychle obnovovat svoji činnost, v roce 1990 vyslala své župy na slet do Vídně a o čtyři roky později uspořádala v Praze 12. všesokolový slet. Letošní setkání podle této organizace jen dokazuje, že se český Sokol znovu staví na nohy.

Daniela Vrbová

Hledám práci
Česko-americké firmě
bych ráda nabídla své
služby jako účetní
s dlouholetou praxí
Volejte:
(773) 283-9084

Carolina Z událostí v ČR od 29.června do 12.července 2000

Havlovo veto volebního zákona poslanci přehlasovali

Poslanecká sněmovna v pondělí 10.července přehlasovala prezidentovo veto novely volebního zákona, která má podle předkladatelů umožnit vznik většinové vlády. Podle oponentů zvýhodňuje vkládáním většinových prvků do současného poměrného systému velké strany. Pro přijetí zákona hlasovali podle očekávání všichni poslanci ODS a kromě čtyř členů i klub vládní ČSSD. Obě strany se totiž ke změně zákona zavázaly letos v lednu dohodou. Zástupci komunistů (KSČM), lidovců (KDU-ČSL) a Unie svobody (US) na protest demonstrativně opustili jednací sál. Ani jejich případné hlasování však výsledek ovlivnit nemohlo, protože k přijetí novely stačila prostá většina 101 hlasů (ODS a ČSSD jich mají ve sněmovně 137).

Senátoři US, KDU-ČSL a Občanské demokratické aliance (ODA) deklarovali již dříve odhodlání podat podnět k Ústavnímu soudu, pokud tak neučiní sám prezident Václav Havel. Ten na dotaz novinářů odpověděl, že bude jednat v souladu se svým svědomím, ale až v době, kdy novela vyjde ve sbírce zákonů. Pokud Ústavní soud neshledá novelu jako odporující Ústavě ČR, bude se podle nového systému volit již v příštích volbách do sněmovny v roce 2002. Poprvé by tak mohli volit i čeští občané v zahraničí.

Jakub Trnka

V Jaderné elektrárně Temelín se začalo zavážet palivo

Jaderná elektrárna Teme-

lín bude možná uvedena do provozu dříve, než se očekávalo. České energetické závody (ČEZ) totiž 5.července, téměř dva měsíce před vládním termínem, získaly od Státního úřadu pro jadernou bezpečnost (SÚJB) povolení k zavážce paliva a od 6.července ho do reaktoru prvního bloku Temelína zavážejí. Na tento krok reagují ekologičtí aktivisté i sousedé.

Ekologičtí aktivisté z hnutí Duha začali v okolí Temelína vyznačovat hranice nebezpečného třináctikilometrového pásma. V úterý 11.července pak předali do sněmovny petici Referendum 2000, kterou podepsalo téměř 115 tisíc občanů požadujících lidové hlasování o spuštění elektrárny. Podle předsedy Poslanecké sněmovny Václava Klause je už však nyní na zastavení nákladného projektu pozdě.

Rakousko (Temelín leží v jižních Čechách) prosadilo téma JETE na jednání pravidelné schůzky šéfů diplomacie EU v Bruselu. Rakouská ministryně zahraničí Benita Ferrerová si podle tisku stěžovala, že česká strana nedostala svému závazku pravidelně informovat Vídeň o vývoji výstavby elektrárny a začala nečekaně zavážet palivo. Právo cituje předsedkyni SÚJB Danu Drábovou, podle níž ale byly o udělení povolení "informovány všechny jaderné dozory v členských státech EU, včetně Mezinárodní agentury pro atomovou energii".

Mirka Štípková

Na Velehradě se 5.července sešlo na pětadvacet tisíc poutníků

Cytilometodějská pouť se konala před bazilikou Nanebevzetí Panny Marie a zúčastnilo se jí 22 biskupů z České republiky, Rakouska, Německa a Ukrajiny. Pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk připomněl výzvu papeže Jana Pavla II. k očistě paměti a k ohlednutí za křesťanskou historií. V

průběhu mše zazněly omluvy za přikročí způsobená za druhé světové války Němci i za poválečný odsun Němců a Maďarů. Olomoucký arcibiskup Jan Graubner hovořil o osudech bratří Cyrila a Metoděje, o zavraždění svatého Václava a nuceném odchodu biskupa Vojtěcha z Čech. Mše a svatého přijímání se zúčastnili i místopředseda KDU-ČSL Cyril Svoboda a poslanec za US Ivan Pilip.

5.červenec je v ČR státním svátkem na památku příchodu věrozvěstů Konstantina (Cyrila) a Metoděje na Moravu v roce 863.

Mirka Štípková

6.červenec připomněl upálení církevního reformátora Jana Husa (1415)

Několik desítek věřících si o státním svátku 6.července připomnělo bohoslužbami v pražském chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí a v Betlémské kapli památku mistra Jana Husa. Po ukončení bohoslužeb se věřící v čele s představiteli Církve československé husitské přesunuli k pomníku Jana Husa na Staroměstském náměstí, kde položili věnec a poklonili se jeho památce. Výročí Husovy smrti si na Betlémském náměstí ve stejný den připomnělo také přibližně dvacet členů nacionalistického hnutí Vlastenecká liga.

Jakub Trnka

Ze Slovenska Prezident Rudolf Schuster svůj zápas o život vyhrál

Zdravotní stav slovenského prezidenta Rudolfa Schustera (66let), který se po perforaci tlustého střeva ocitl bezprostředně v ohrožení života, se po hospitalizaci na Univerzitní klinice v rakouském Innsbrucku výraz-

ně zlepšil. Prezident už komunikuje s okolím, i když zatím jen neverbálně, samostatně dýchá a začal přijímat potravu.

Schuster se podrobil v Bratislavě první operaci 19.června a druhé 23.června. Situace se nejvíce zkomplikovala v noci na 28.června, kdy mu v důsledku vážné infekce břišní dutiny začaly selhávat mozek, játra a ledviny. Oboustranný zápal plic byl diagnostikován již o tři dny dříve. Na žádost rodiny ho speciální letadlo převezlo do Innsbrucku, kde se ho ujal tým specialistů v čele s chirurgem Ernem Bodnerem (operoval i Václava Havla). Den po převozu byl pacientův stav hodnocen jako "stabilní, ale velmi vážný." Následující týden začali lékaři snižovat dávky farmakologických přípravků, jež pacienta udržovaly v hlubokém umělém spánku a postupně ho odpojovali od přístrojů podpůrného dýchání. V pátek 7.července už prezident dýchal téměř samostatně a pohyboval očima i rukou reagoval na otázky lékařů a rodiny. Od začátku tohoto týdne je stav orgánů zasažených otravou stabilizovaný, obava o poškození mozku vyvrácena a krevní oběh i ledviny ve výborném stavu.

Práci innsbruckého týmu lékařů ocenila Irena Schusterová: "Zdejší odborníci manželovi velmi pomohli, poskytli mu vše, co mohli." 8.července uveřejnila poděkování i všem občanům, kteří po celou dobu hospitalizace posílali prezidentovi přání, květy a dárky.

Neochota bratislavských lékařů přizvat zahraniční odborníky, závažné nedostatky v podávání pravdivých informací a v neposlední řadě kritika úrovně zdravotní péče vyústily v ustavení odborné komise, jejíž vytvoření nařídil premiér Mikuláš Dzurinda. Zpráva komise, která mapovala období od 14. do 25.června, konstatuje, že léčbu hlavy státu nelze hodnotit jako optimální, že při diagnostikování

nebyly použity potřebné metody (CT vyšetření) a poukazuje na nedostatky ve vedení dokumentace. Po zveřejnění zprávy odstoupil šéf Nemocnice ministerstva vnitra Ivan Hanták a demisi podal i ministr zdravotnictví Tibor Šagát.

Prezidentské pravomoci převzali dočasně předseda parlamentu a vláda

Podle článku 105 Ústavy SR převzal 3.července šéf parlamentu Jozef Migaš část prezidentských pravomocí, může např. podepisovat zákony, odvolávat a jmenovat členy vlády. Premiéru Mikuláši Dzurindovi přísluší po dobu vážné nemoci hlavy státu velení ozbrojených sil, zastupování státu navenek, udělování amnestie, zmírňování trestů, jmenování a odvolávání soudců Ústavního soudu a generálního prokurátora. Část kompetencí si ponechala vláda, kupříkladu vyhlašovat referendum a vracet zákony parlamentu.

Ministr zdravot- nictví podal demisi

Předseda parlamentu Jozef Migaš, zastupující prezidenta, přijal 6.července demisi ministra zdravotnictví Tibora Šagáta, který tak vyvolil politickou zodpovědnost za chyby při léčbě prezidenta. Ve středu 12.července byl Šagátovým nástupcem jmenován Roman Kováč.

Šagát ještě 3.července na tiskové konferenci odmítl zodpovědnost za okolnosti hospitalizace prezidenta, dokonce svůj postup v tomto případě označil za excelentní. K abdikaci ho přímo vyzvali někteří poslanci a také média volala po jeho odpovědnosti jako šéfa resortu.

Deník Pravda napsal, že bývalý ministr připustil, že v prezidentově případě mohl postupovat razantněji, ale nedostával vždy pravdivé informace. Směr transfor-

mace zdravotnictví je podle něho správný, ale uskutečňuje se velmi pomalu kvůli nedostatku financí (letošní deficit ministerstva zdravotnictví se odhaduje na 2,5 - 4 miliardy Sk).

STRUČNĚ

* Po poslanci Národní rady a bývalém řediteli Slovenské informační služby (SIS) Ivanu Lexovi je od 4.července vyhlášeno celostátní pátrání. Lexa, obviněný z organizování únosu syna bývalého prezidenta Michala Kováče a dalších aktivit v souvislosti s vedením SIS, se podruhé nedostavil k odbornému lékařskému vyšetření. Přitom právě špatný zdravotní stav (vysoký krevní tlak a křečové žíly) zabráňuje Lexovi podle jeho právního zástupce, aby se obeznámil s výsledky vyšetřování.

* Jozef Migaš porazil svého protikandidáta na post předsedy Strany demokratické levice (SDL) Milana Ftáčnika, a obhájil tak 8.července svoji dosavadní pozici. Migaš, který nedávno hlasoval v parlamentu proti Dzurindově vládě, kritizoval i na sjezdu v Košicích členy své strany v kabinetu Brigitu Schmögnerovou a Pavola Kanise (stoupence Ftáčnikova křídla) za odklon od levicové politiky. Migašovo vítězství interpretují média jako vítězství protireformistů a sjezd kritizují za organizaci připomínající minulý režim. Odehrával se totiž za zavřenými dveřmi a novinářům poskytoval jen oficiální výstupy.

* V úterý 11.července zemřel na selhání srdce slovenský humorista, dramaturg, skladatel a zpěvák Jaro Filip (51 let). Po studiu hry na klavír na konzervatoři a filmové a televizní dramaturgii na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě působil jako dramaturg Nové scény Slovenského národního divadla, spolupracoval s rozhlasem a se Studiem S Milana Lasicy a Júlia Satinského. Komponoval hudbu například pro Richarda Müllera a nedávno mu

vyšlo i vlastní CD. Slovenským divákům byl rovněž známý jako výtečný humorista. *Andrea Slovákova*

Ekonomika

Vznikla parlamentní vyšetřovací komise k IPB

Deset poslanců, po dvou z každé politické strany zastoupené v dolní komoře parlamentu, má rok na vyšetření případu Investiční a Poštovní banky. Zřízení komise odhlasovala 4.července Poslanecká sněmovna, pro hlasovalo 194 poslanců, proti nebyl nikdo, hlasování se zdržel jen předseda dolní komory Václav Klaus, který přestože s nápadem na ustavení komise sám přišel, byl rozezlen příliš širokým zadáním komise.

ODS chtěla objasnit pouze roli a rozhodování státu v IPB při uvalení nucené správy a jejího prodeje Československé obchodní bance (ČSOB), k čemuž došlo v rozpětí několika dnů v polovině června. Poslanci ale většinou hlasů prosadili, aby se komise zabývala i předcházejícím vývojem v IPB, v níž stát za Klausovy vlády ztratil v roce 1993 majoritu.

Na návrh ODS sněmovna požádala ministra financí Pavla Mertlíka, aby zajistil maximální spolupráci pracovníků svého ministerstva a dalších státních institucí. Vyšetřovací komise má ze zákona obdobné pravomoci jako orgány činné v trestním řízení, nemůže však prolomit bankovní tajemství. Z popudu komunistů sněmovna také stejný den schválila vytvoření stálé 13-tičlenné bankovní komise.

Jakub Trnka

Kurzovní lístek České národní banky

(platný od 13. 7. 2000)

EUR, 1.....	35.455
Belgie, 100.....	87.891
Francie, 1.....	5.405
Itálie, 1000.....	18.311
Rakousko, 1.....	2.577
SRN, 1.....	18.128

Kanada, 1.....	25.203
Slovensko, 100.....	83.469
USA, 1.....	37.290

Kultura

Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech láme rekordy

Jubilejní 35.ročník MFF v Karlových Varech začal 5.července tradiční kočárovou jízdou hvězd a promítáním soutěžního filmu Aberdeen norského režiséra Hanse Pettera Molanda. Filmový svátek, během něhož bude v soutěžní sekci bojovat o hlavní cenu Křišťálový glóbus 19 celovečerních snímků z celého světa, potrvá do 15.července.

Českou filmovou tvorbu v soutěži reprezentuje počín Drahomíry Vihanové Zpráva o putování studentů Petra a Jakuba, který vypráví o nejednoznačnosti spravedlnosti a o osobitosti romského etnika.

Na festival každoročně přijíždějí filmoví tvůrci a hvězdy z různých koutů světa, letos jsou to např. Woody Harrelson, F. T. Fridriksson, J. Sands nebo Eli Wallach, Edward Norton a Franco Nero. Ohromný aplaus sklídl častý host festivalu: polský režisér a herec Jerzy Stuhr, který zde uvedl svůj film Velké zvíře (Duze zwierze). Diváci tento půvabný čemobilý příběh o komplikacích manželů Sawických, kteří mají shodou okolností doma velblouda, přijali s nadšením.

V kategorii Horizonty se představují významná díla mnohdy oceněná na jiných festivalech. Letos např. film Romana Polanského Devátá brána (The Ninth Gate) s Johnnym Deppem v hlavní roli nebo nepomografický snímek Pomografický vztah francouzského režiséra Frédericka Fonteyna. Oblíbená je sekce Nezávislého filmu či Českého filmu. Zvláštní kategorií je letos Zaostřeno na Bosnu, diváci uvidí např. dva snímky režiséra Emira

Kusturici, probíhá také soutěž dokumentárního filmu.

Letošní ročník se těší ohromnému zájmu především mladých lidí a studentů, kteří kvůli filmu spávají přinejlepším pod stanem, mnohdy však jen ve spacáku na malém hudebním pódiu pod hotelem Thermal. Hlavně jim zneprjemňuje pobyt ve Varech dešť a chladno. V kinosálech to ale nevadí, takže zážitky z pohyblivých obrázků počasi neovlivní.

Lenka Nejezchlebová

Letos už pošesté hostila Telč Francouzsko - českou hudební akademii

Na sedmdesát studentů evropských konzervatoří a vysokých hudebních škol se schází začátkem léta v jihomoravské Telči. Letos se akademie - mistrovských odborných kurzů, seminářů a studijních lekcí - zúčastnili mladí instrumentalisté ze Slovenska, Francie, Islandu a Česka. Islandané tu byli poprvé, díky jednomu z profesorů, Jaromíru Klepáčovi, který na ostrově působil.

Akademii v roce 1995 založily: kulturní oddělení francouzského velvyslanectví v České republice, Francouzský institut a město Telč. Uchazeči jsou vybíráni na základě nahrávek a doporučení svých profesorů.

Mirka Štípková

Zemřel herec Vladimír Ráž

Krátce po svých 77. narozeninách zemřel 4.července divadelní a filmový herec Vladimír Ráž. Narodil se 1. července 1923 v Nejdku na Karlovarsku, původně se chtěl stát lékařem, ale po uzavření českých vysokých škol nacisty se rozhodl pro konzervatoř, kterou absolvoval v roce 1947. V letech 1954 - 1990 byl členem činohry pražského Národního divadla. Rážovou poslední divadelní rolí byl sluha Firs z loňské insce-

nace Višňového sadu v divadle Rokoko.

Nejznámější filmovou postavou Vladimíra Ráže byl král Miroslav z legendární pohádky Pyšná princezna, zahrál si např. i ve filmech Revoluční rok 1848, v němž ztvárnil J.V. Friče, Stříbrný vítr, Romaneto, Byl jednou jeden král či Hrátky s čertem. Mezi televizní seriály, v nichž Ráž hrál, patří Sňatky z rozumu, F. L. Věk nebo Byl jednou jeden dům. Účinkoval i v Triceti případech majora Zemana.

V roce 1997 obdržel Ráž cenu za celoživotní mistrovství v dabingu, svůj hlas propůjčil třeba Jeanu Maraisovi, divákům však zřejmě nejvíce utkvěl v paměti jako dabér Lexe Barkera, který hrál Old Shatterhand a ve filmech o Vinnetouovi.

Šimon Dominik

Sport

STRUČNĚ

* Šestkrát stáli čeští reprezentanti na stupních vítězů na ME v kanoistice v polské Poznani. Dvakrát dvojnásobný olympijský vítěz Martin Doktor, který vyhrál na trati 1000 m a v závodě na 200 m obsadil třetí místo. Zlatou medaili přivezla i čtyřkanoe ve složení Petr Procházka, Jan Břečka, Karel Kožíšek a Petr Fuksa. Druhá místa obsadili znovu deblkanoisté Procházka s Břečkou na 200 m a deblkajakáři Radek Záruba s Pavlem Holubářem v závodě na 500 m. O poslední úspěch se postarala znovu čtyřkanoe na trati 1 km, bronz vybojovali tentokrát Petr Fuksa, Petr Netušil, Jan Macháč a Viktor Jiránský.

* Jedinou medaili pro ČR vybojovala na evropském šampionátu v plavání v Helsinkách znakařka Ilona Hlaváčková. V závodě na 50 metrů skončila třetí a časem 29,18 s vylepšila svůj letošní český rekord o devět setin.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 8:15 h v chrámě v kostele Panny Marie Svatoňovské v Cícaru, IL - 2414 So. 81st Ave.

České sestry v Estonsku

Sestro Vojtěcho, v Kato-lickém týdeníku jsem se dověděl, že máme dvě misiónářky v Estonsku. Jak dlouho tam působíte?

Tak mě a sestru Hyacintu sem poslala naše matka představená v roce 1997, tedy jsme tady už dva roky.

A co rozhodlo o vašem vyslání do Tartu, do Estonska?

Naše kongregace přišla sem pod polární kruh už v roce 1936, po tom co skončila naše misie v Britské Guajáně. Naše sestry díky přátelství s Otci jezuity byly pak pozvány až sem do Estonska. A potom naše sestry zde pracovaly 50 let, až do roku 1987, kdy dvě stařícké sestry se vrátily do Čech, ale tartuští katolíci přijížděli často do našeho kláštera do Čech prosit o další sestry do Tartu. A tak se stalo, že v tom roce 1997 poslala naše matka představená na zkoušku nás dvě.

A to i za komunistické vlády tam vaše sestry působili?

Ano, naše sestry, jak jsem řekla, sem přijely v roce 1936, a až do roku 1940 pracovaly ve dvou domech, měly mateřské školky a začaly rozvíjet svou činnost. Ale potom v tom roce 1940 se musely všechny vrátit, oficiálně, jen jedna sestra, která už měla estonskou příslušnost, mohla zde zůstat. A proto ještě dvě sestry s ní tajně zůstaly tenkrát, aby tady nebyla sama. A tak tady zůstaly 50 let až do toho roku 1987. Jednu z těch tří, sestra Assunta, v roce 1965 zemřela, ale ty dvě ostatní zde pak působily až do roku 1987.

Až do vašeho příchodu?

Ne, my dvě jsme sem přišly o deset let později.

A jak vznikalo sestro vaše misijní povolání. Při vašem vstupu do kongregace nebo v noviciátě, nebo až po něm?

Naše kongregace není přímo misijní a navíc já

jsem se rozhodla k řeholnímu životu hodně později, ještě v době totality, tehdy řeholní život nebyl tak rozvinutý a já jsem ani nevěděla, jestli je možné vstoupit do nějaké misijní řeholní rodiny u nás, misijní stejně jako kontemplativní řády u nás jako by neexistovaly a tak se stalo, že jsem se přihlásila do naší řeholní rodiny ilegálně; ale už v noviciátě, když začali přijíždět k nám katolíci z Tartu, tak jsem s nimi ráda rozmlouvala, a některé sestry mi už tehdy začaly prorokovat, že jednou v Estonsku skončím.

A sestro, naučila jste se brzy estonsky, domluvíte se tam s lidmi nebo s dětmi ve škole?

No, estonština je taková exotická řeč, není vůbec v ničem podobná žádné z řečí, s nimiž se běžně setkáváme. Patří do ugrofinské skupiny, ale s maďarštinou má taky málo společného. A tak je to pro nás něco nového, se zájmem se snažíme ji naučit a se s ní domluvit, a řekla bych, že po tom roce a půl jsme schopny lehčí konverzace, ale stávají se i humorné příhody, například o vánocích. Když jsem jednou měla katechezi a při hodině náboženství pro druhou třídu přinesla jim ukázat kadidlo, chtěla jsem říci, že kadidlo je symbolem modlitby, že stoupá jako dým k Bohu a místo abych řekla, že přináší dobrou vůni nebo, že má krásnou vůni, což se v estonštině řekne lahmi, řekla jsem lehmi, a to znamená kráva nebo tur domácí.

A co vám, sestro, dodávalo a dodává odvalu jít na daleký Sever, do jiné kultury?

No, odpověděla bych takto: byly jsme sem poslány, a tak se opíráme o to, že jsem to nebyla já, kdo se sem poslal nebo chtěl jít, ale že skrze naši matku představenou je to Bůh,

který nás tu chce a dává mi toto poslání, a proto se o to můžu opřít, a pak bez té každodenní modlitby, bez setkání s Ježíšem v Eucharistii a v jeho slově, a i za podpory mé spolusestry, s níž nesu všechno dobré i zlé, by to tady nešlo.

A co vám dodávalo a dodává odvalu – musely jste si dlouho zvykat na severské podnebí a estonskou mentalitu a kulturu?

No, s tím podnebím a prostředím, opravdu musely jsme si zvykat. Ale ona zima není ani tak krutá, i když je běžné minus 25 stupňů, netrvají ty mrazy dlouho, spíš ale, že zima je tady dlouhá, vůbec první zelený lísteček se objeví až v květnu, tak to pro nás už je hodně dlouho. Je to někdy hodně zajímavé s tím prostředím nebo mentalitou. Je tady přítomných mnoho národů, kromě Estonců, těch je asi milion v celé zemi, jsou tady kromě nich i Slované, z nejrozličnějších částí Litvy, Polska, Běloruska, Ukrajiny, a tak můžeme pozorovat, že přece jenom ti Slované mají dohromady velmi mnoho společného, že jsou otevření, takoví vstřícní, zatímco Estonci už jsou Seveřani, uzavření, uvážliví a než se k něčemu rozhodnou, tak to trvá, ale mají také smysl pro humor a přijali nás tady velice pěkně.

A jak vás přijímají Estonci protestanté, myslím váš hábit, český původ; a jak Rusové, ti jsou zas z většiny pravoslavní?

Řekla bych, že náš český původ nám pomáhá otevírat cestu; mají tady představu o naší zemi, že je to krásná země, znají Prahu, a tak to působí otevřené dveře. Ale s tím hábitem nevědí si rady, kdo jsme, co jsme a jak je to možné, proč to nosíme na sobě, přece jsme tady jen dvě sestry na okruhu asi 180 kilometrů a potkáváme lidi, kteří řeholnice

nikdy neviděli, i když tady naše sestry kdysi za totality působily, tak nesměly hábit nosit. A tak se setkáváme s rozdílnými reakcemi. Většinou od těch pravoslavných je to velká úcta, protože ti mají svoje kláštery, ale od ostatních vyznání ne, ti tomu prostě nerozumí. Stalo se nám, že když jsme šli po ulici, tak nás zastavili a zeptali se nás, jestli jsme opravdu řeholnice nebo jenom stínadla.

Úkoly nebo možnosti dnes před vámi vyrůstají jako houby po dešti. Budete na ně stačit samy dvě, nebo vaše komunita poroste?

No, doufáme, že přece jenom další sestra přijde. Komunita není tak velká, když jsme tady jenom dvě a té práce by tady bylo mnoho.

A nějaké kandidátky se neobjeví?

No, zatím sem k nám přišlo nebo přichází vícero děvčat se zájmem zeptat se na řeholní život, ale žádná z nich nebyla katolické víry, takže vždycky nejdříve vyvstává otázka přijmout katolickou víru a potom teprve začít řeholní život.

A jací jsou vůbec Estonci a jejich rodiny ve styku s vámi, máte už nějaké přátele a příznivce?

Tak řekla bych, že máme, Estonci totiž když už otevrou dveře rodiny nebo svého domova, tak potom už jsou velmi otevření a už nás přijímají jako za své. Odráží se tady nebo odráželo to, že naše sestry byly tady už 50 let a oni vidí, že to byly dobré sestry a že pro tuto zemi mnoho vykonaly, a proto i nás přijímají, takže my vlastně sklízíme plody té jejich skryté práce, skrytých obětí těch, co tu byly před námi.

Sestro, zažíváte jen vážné povinnosti nebo i skromné a radostné výsledky svých námah a obětí, nebo i leccos nadějnějšího i humorného, takže se hodně zasmějete?

Řekla bych, že každý den se stane něco, co nás obveselí nebo dokáže, že náš nebeský Otec se o nás

dobře stará. A pak mohla bych uvést, že máme velkou oporu nebo ochránkyni v patronce naší řeholní rodiny Panně Marii. A tak se například stalo, že při koupi našeho kongregačního auta, které jsme koupily zde, při vyplňování všech dokladů a technického průkazu auta se v kolonce, kdo je vlastníkem auta, objevilo „Pihi-maenci Maria“, Panna Maria Neposkvrněná. Jsou to totiž první slova naší kongregace v estonštině: „Neposkvrněného Početí Panny Marie“, ale ten název je příliš dlouhý a tak si to zkrátili, a proto v našich dokumentech je vlastníkem Panna Maria. Když jsme to doma zjistily, tak jsme měly velkou radost, že je to tak trochu potvrzení, že chceme sloužit pro ni v této zemi, která patří vlastně jí; Estonsku se říká „země Marina“ a tak bychom rády nějak otevřely cestu, aby Estonsko i dnes objevilo v Panně Marii zase svou Matku.

Děkujeme vám, sestro.

Pro Vatikánský rozhlas kladl otázky

Otec Josef Kolářek

GREGORIAN CHANT

Its origin, history, nature and heritage captured in concert.

Manitoba's first audio and visual document of Gregorian Chant in concert with lecture performed at: ST. BONIFACE CATHEDRAL, November 11, 1998.

Audio recording available on:

CD	\$ 20.00
Cassette	\$ 9.00
VHS Video	\$ 22.00

For orders or more information please call either:

233-7304 or 237-3063 : telephone
SAINT - BONIFACE CATHEDRAL
190 avenue de la cathédrale
Saint Boniface, MB R2H 0H7

or
589-5498 : tel. answering service
THE GREGORIAN TREASURE
190 Magnus Avenue
Winnipeg, MB R2W 2B4

Eucharistie – centrum života církve

Pod heslem Ježíš Kristus, jediný Spasitel světa, chléb našeho života, se konal v Římě od 18. do 25. června 47. Mezinárodní eucharistický kongres. Podle slov papeže Jana Pavla II. představuje ústřední událost Velkého jubilea, které má být "hluboce eucharistickým rokem" (Tertio millennio adveniente, 55).

V listu, adresovaném kněžím k Zelenému čtvrtku 2000, který Jan Pavel II. podepsal při své letošní návštěvě v Jeruzalémě 23. března, vyzývá kněze, aby znovu objevili své kněžství ve světle Eucharistie, která je ústředním bodem Církve. Římský eucharistický kongres je zaměřen právě na blízký vztah tajemství vtělení Slova s Eucharistií, která je svátostí Kristovy reálné přítomnosti.

Kongresu se zúčastnily delegace z více než devadesáti biskupských konferencí, kněží, řeholníci a laici. Nepřehlédnutelnou skupinou byly také tisíce italských dětí, které letos poprvé přistoupily ke svatému přijímání. Biskupové jednotlivých světadílů zdůraznili společenský a náboženský význam Eucharistie, ze které lze čerpat sílu a inspiraci pro boj o důstojnost. Může být rovněž duchovním středem a oporou v boji proti rozšířenému egoismu a nerovnosti, jak zdůraznil ghanský biskup Peter K. Sarpong. Litevský arcibiskup Sigitas Tamkevičius naopak vyjádřil znepokojení, že dnes v Evropě chybí úcta k Eucharistii, ačkoli existuje i protichůdný trend znovuobjevující eucharistickou zbožnost.

Světové eucharistické hnutí vzniklo ze snahy obnovit tajemství Eucharistie církev a Eucharistií zachránit svět. První kongres se

konal v roce 1881 ve francouzském městě Lille, v rodišti Marie Tamasierové (1834- 1910), která je považována za iniciátorku myšlenky konat tyto kongresy. Do první světové války se konalo 25 kongresů, poslední v roce 1914 v Lurdech. Téměř všechny se odehrávaly na evropské pevnině. První poválečný kongres byl v Římě v roce 1922. První kongresy kladly důraz na adoraci Nejsvětější svátosti, která bývala několik hodin nesena ve slavnostních průvodech. Zvrat ve vývoji eucharistických kongresů nastal za pontifikátu papeže sv. Pia X. Až do začátku druhé světové války se toto významné eucharistické shromáždění konalo vždy každé dva roky. Poslední bylo v Budapešti v roce 1938.

Mnichovský kongres v roce 1960 se stal předobrazem přípravy na koncil. Zdůraznil nutnost spojení věřících s Eucharistií, která přivádí všechny v jednotě těla Kristova k vyššímu životu. Po Druhém vatikánském koncilu se eucharistické kongresy začaly zabývat také aktuálními potřebami lidstva. Kongres v indické Bombaji roku 1964, kterého se poprvé zúčastnil i papež Pavel VI., se zabýval především sociálními otázkami rozvojových zemí. Bogotský kongres v Kolumbii o čtyři roky později ukázal touhu po sociální spravedlnosti. Papež Pavel VI. se tu postavil proti každé formě násilí. Ekumenická spolupráce křesťanských církví byla základním tématem kongresu v australském Melbourne v roce 1973. Další šest eucharistických kongresů (Filadelfia 1976, Lurdy 1981, Nairobi 1985, Soul 1989, Sevilla 1993, Wrocław 1997) ukázalo na mezinárodní význam Eucharistie v dnešním světě.

JOSEF PALA
Katolický týdeník 29/2000

Papežská ročenka pro letošní rok

Vatikánský státní sekretář kardinál Angelo Sodano předložil Svatému otci Papežskou ročenku pro rok 2000, která obsahuje v porovnání s rokem 1999 některé změny. Například v loňském roce navázal Svatý stolec diplomatické styky s Cookovými ostrovy a s ostrovy St. Kitts a Nevis, čímž se zvýšil počet států, se kterými udržuje diplomatické vztahy, na 172 - což je historický rekord. Dále bylo ustanoveno 13 nových biskupství, 5 apoštolských administratur a 6 biskupství bylo povýšeno na sídlo metropolit.

Počet katolíků dosáhl rekordu a tvoří 17,4 procenta celkového počtu obyvatel naší planety. V porovnání s rokem 1999 vzrostl o 8 procent počet duchovních a katolíků pracujících v oblasti misí a katecheze, a činí dnes celkem 3,7 milionu osob.

K meziročnímu nárůstu došlo také v počtu kandidátů kněžství, a to z 109 171 na 109 828. Rekordní je počet biskupů, kterých je dnes v činné službě po celém světě celkem 4439. Nejvyšší nárůst byl zaznamenán u stálých jáhnů, kterých je nyní 25 345 a katechetů, kterých je 2,3 milionu. Mírně poklesl počet řeholnic.

V současné době žije 49,5 procent všech katolíků v Severní a Latinské Americe. V Evropě žije jen o málo více než jedna čtvrtina, 27,8 procent. 22,7 procent katolíků žije v Africe, 10,5 procent v Asii a 0,8 procent v Oceánii.

Katolický týdeník 8/2000

Czech Radio Schedule for the Cleveland Area

Sundays 11.00 a.m. – noon

WRMR 850 AM

Host Joe Kocáb

Sundays 1.05 – 2.00 p.m.

WERE 1300 AM

Host Joe Kocáb

THE ART OF RADOSLAV KVAPIL

The Czech pianist Radoslav Kvapil is well known and popular in Chicago area after presenting several piano recitals here in past years. Kvapil's recital at the Embassy of the Czech Republic in Washington, D.C. was again very successful and his characteristic "music making" inspired an American musicologist, Dr. Judith Fiehler of the Library of Congress, to write the following review of the concert:

"Pianist Radoslav Kvapil gave recently a recital at the Czech Embassy which was a remarkable demonstration of the evocative beauty and virtuosity of Czech piano music. Since Chopin was a major influence on Smetana and Dvorak, it was appropriate that the recital began with two Chopin Ballades. With the very first note, Kvapil established his impressive power and pianistic control. He surmounted the formidable difficulties of these works with ease and grace. In three excerpts from Dvorak's Poetic Tone Pictures, Kvapil drew on his extensive Dvorak experience – he was first to record the entire cycle of Dvorak's piano works and plays the original version of the Dvorak piano concerto – to bring forth the psychological moods and subtle tone colors which are latent in these works. Suk's Jaro (Spring) chronicles a year of intense happiness, his delight in marriage and the birth of his son. Kvapil's exuberance gave lyric impulse and psychological integrity to the work, producing arches of joyous sound and moments of glowing fire.

A movement from Ullmann's seventh piano sonata, "Variations and Fugue on a Hebrew Song" provided a stark contrast. This work was written in Terezin shortly before Ullmann's death. Kvapil drew on his

friendships with Holocaust survivors and memories of repression to portray the actual face of tragedy. He believes that this work which intermingles Hebrew, Czech and German themes, is Ullmann's message to posterity – tolerance, endurance, faith.

Janacek wrote his Sonata I.X.1905 in reaction to a student demonstration in Brno. In this work, tragedy brings about the resolve to resist. As a direct heir of Janacek's tradition, Kvapil conveyed Janacek's uncompromising will and compelling vision in a masterly profound interpretation. This sadness was dispelled by high-spirited excerpts from Smetana's Czech Dances. Smetana's extraordinary career as composer and performer is compressed into these small, witty forms. Kvapil's interpretation brought forth their joyous physicality and Czech spirit. As an encore, Kvapil played a delightful Chopin waltz, again reminding us that Smetana's dances are linked to Chopin's."

Chicago audiences will have the opportunity to hear Radoslav Kvapil again in January, 2001, in collaboration with Maestro Alan Heatherington and Lake Forest Symphony Orchestra at the concerts on January 5 & 6, 2001.

More information will be provided closer to the events. ESF

40 letý mládenec

usazený v S.F.
dobrého vzdělání,
čestného charakteru,
z dobré rodiny
by se rád
seznámil s dívkou
českého původu.
Volejte večer
(773) 275 - 0692

Prosíme
oznamte nám váš
změnu své adresy

VOICE OF THE NATION

Died Msgr. Wenceslaus Stanek, 97, oldest priest, Honorary President Chicago District Alliance of Czech Catholics

A funeral Mass for Msgr. Wenceslaus Stanek was offered by Cardinal George on June 28 at Holy Name Cathedral.

Father Stanek, 97, died June 24 at St. Benedict Home in Niles, where he had lived for more than 20 years. At the time of his death, he was the oldest priest of the Archdiocese of Chicago.

Born in Chicago on Oct. 10, 1902, he attended Blessed Agnes School, St. Ignatius Prep and Loyola University before studying at St. Mary of the Lake Seminary. He was ordained to the priesthood April 26, 1930.

His first assignment was to his home parish Blessed Agnes, 2651 S. Central Park Ave., for 10 years. He then was associate pastor at Our Lady of the Mount Parish in Cicero for another 10 years.

He was named pastor of St. John Nepomucene in 1950, and given the title of right reverend monsignor in 1964. He remained at the parish until his retirement in

1973, when he was named pastor emeritus.

Msgr. Stanek was known for his work with the Boy Scouts and in 1948 was given the Silver Beaver Medal by the Chicago Council.

"Father Stanek was a very contented person and a delight to deal with," said retired Auxiliary Bishop Timothy J. Lyne, vicar for senior priests. "In all of his years in the priesthood, Father Stanek served in only three parishes, which is very unusual."

The Catholic New World

The Catholic Church is not 'just another denomination'

By James D. Davidson, Ph.D.

When colleagues and I recently did focus groups with young adult Catholics several participants referred to the Church as "just another denomination." Such comments suggest that the concept of "denomination" is a heuristic term that can be applied to all Christian bodies, including the Catholic Church. However, "denomination" is not a heuristic term; it refers to a specific type of religious group that falls in between a "sect" and a "church."

A sect is a schismatic group that splits off from a denomination or church. Sect members want to return to what they consider essential Christian principles, which they feel denominations and churches have abandoned. For example, Nazarenes are an offshoot of Methodism, which is an offshoot of the Anglican Church.

People usually join a sect through adult conversion. People are born into a church, as the sons and daughters of existing members. Membership in a sect is limited to those who comply with rather strict standards of faith and morals; unworthy members are excluded.

Membership in a church is more inclusive; there is greater tolerance of diverse beliefs and practices.

Sect members think of themselves as "saved" and tend to judge others as "unsaved." Church members are more likely to see themselves as sinners needing redemption and, as a result, have a more tolerant attitude toward people who do not share their beliefs.

Membership in a sect is the center of one's whole life and, thus, involves near total commitment. Member-

ship in a church is less intense because it is only one of many commitments its members make.

Sects stress the priesthood of all believers and generate high levels of lay participation. Churches stress the importance of lay participation. Churches stress the importance of a professionally trained clergy and produce lower levels of member involvement.

Sects have strict ethical codes that members are expected to live by if they expect to gain eternal life. Churches think of salvation as a God-given gift that is administered by the church through sacraments.

Sects stress the importance of the congregation. Churches stress the importance of hierarchical decision-making, and the diocese owns the local parish — not the local parishioners.

Sects tend to have a hostile attitude toward the prevailing culture. Churches tend to affirm, or at least compromise with, the culture.

Sects tend to have informal worship services that allow for considerable spontaneity. Churches usually have formal liturgies that are much more predictable.

Members of sects tend to

come from the lower or working classes. Churches tend to have middle and upper class members.

No religious group is a pure sect, or a pure church. Most groups have a combination of traits. However, sociologists call Protestant groups such as the Assemblies of God and the Southern Baptist Convention sects because they have far more sect-like qualities than church-like qualities.

Researchers also agree that the Catholic Church and the Episcopal Church are churches because they have more church-like than sect-like traits.

Finally, sociologists reserve the term "denomination" for Protestant groups such as Presbyterians and United Methodists because they have a greater mixture of sect-like and church-like qualities. They are the midpoint on the sect-to-church continuum.

Sociological theory and research clearly show that the Catholic Church is neither a sect nor denomination.

It is a church.

James D. Davidson is professor of sociology at Purdue University in West Lafayette, Indiana.

"Go Into the Whole World!" The 50-minute Czech video,

featuring the ordination of Bishop Peter Esterka, has now been dubbed in English and is available for \$ 19.95 plus \$5.00 handling and mailing. Please order by sending this form, with check or money order made out to NAECCC, to Dr. Joan Timmerman, College of Saint Catharine, Mailbox # 4240, Saint Paul, MN 55105.

#Copies _____ English _____ Czech _____

Send to: Name _____

Address _____

City, State, Zip _____

FOR SALE

APARTMENT BUILDING IN BEAUTIFUL AND HISTORICAL RESORT SPA TOWN OF

PODĚBRADY

CHOICE LOCATION JUST AROUND THE CORNER FROM THE BEAUTIFULLY LANDSCAPED MAIN PARK (Lázeňský Park) AND NEXT TO A SMALLER ALSO LANDSCAPED PARK.

Three story building with 7 apartments, well maintained with manager on site, Benešova ulice. Please call: Dana Perkins (310) 459-1641.

E-mail: perki@ucla.edu

Fax: Hana Mikl (408) 253-5349